

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ŠEŠTADIENIS – SATURDAY – VASARIO – FEBRUARY 12, 2022 • Vol. CXIII NR. 12

Kaina 2.00 dol.

PERIODICALS

Sveikiname su artėjančia Vasario 16-ąja!

Prieš 104-erius metus pasirašytas Lietuvos nepriklausomybės aktas paskelbė apie Lietuvos valstybės atkūrimą. Šio svarbaus dokumento istorija yra kupina įdomybių ir paslapčių. Apie kai kurias iš jų skaitykite – 11 psl.

laikraštis lietuviams
leidžiamas nuo 1909 metų

Lietuviai šoko, šoka ir šoks!

Lietuvių dainų ir šokių tradicija atlaikė okupaciją, išgyveno kitokius išbandymus, nepasiduoda ir pandemijai! Apie tai, kaip ruošiasi šią vasarą Philadelphijoje vyksiančiai XVI Šiaurės Amerikos Tautinių šokių šventei New Jersey šokėjai – pasakojimas 7 psl.

Vaikiškame miuzikle – rimtos temos

Artėjant miuziklo „Aš kitoks“ premjerai, apie spektaklį ir jame paliečiamus bendražmogiškus jausmus bei išgyvenimus – pokalbis su miuziklo režisiere Rūta Bunikyte, Lietuvoje vadinama miuziklų karaliene, viena žinomiausių ir produktyviausių šių dienų režisierių. Statyti spektaklį ji atvyko iš Klaipėdos valstybinio muzikinio teatro. Antrasis pašnekovas – pagrindinio vaidmens – oranžinio varliuko Tučio – atlikėjas Lietuvos aktorius, muzikantas bei renginių ir televizijos laidų vedėjas Dominykas Vaitiekūnas.

Pokalbis su šiais kūrėjais – 4-5 psl.

GANYTOJO ŽODIS

Gyvename iš Dievo meilės!

KUN. LIUDAS MILIAUSKAS

Žodžius apie Dievo meilę girdėjome visi, ypač tie, kuriems nėra svetima bažnytinė aplinka. „Dievas yra meilė“, „Dievo malonėje“, „Dievas taip pamilo...“ ir panašūs posakiai skamba labai gražiai ir pozityviai. Tačiau ne kartą sulaukiau prašymo gražius žodžius „išversti“ į suprantamą kalbą. Žmonės klausia, o ką visa tai reiškia čia ir dabar, mano asmeniniame gyvenime?

Ką gi, pradėkime nuo paties gyvenimo! Šiandien didžiausia Dievo meilės išraiška tau yra tai, kad tu gyveni, kad esi čia su visais prigimtiniais palaiminimais, kuriais naudojiesi

metai iš metų. *Dar prieš sukurdamas iščiose, aš tave pažinau, dar prieš tau gimstant, tave pašventinau* (Jeremijo 1:5). *Ne jūs mane išsirinkote, bet aš jus išsirinkau* (Jono 15:16). *Net dar negimęs, tau priklausiau; mano motinos iščiose tu buvai mano jėga* (Psalmė 71:6). *Tavo akys matė mane dar negimusį. Į tavo knygą buvo įrašytos visos man skirtos dienos, kai nė viena jų dar nebuvo prasidėjusi* (Psalmė 139:16). *Juk mes jame gyvename, judame ir esame* (Apaštalų darbai 17:28). *Dievo malone esu, kas esu* (1 Korintiečiams 15:10).

Trumpai tariant, Dievo meilė yra jo aktyvus veikimas tavo praeityje, dabartyje ir ateityje. Sakydamas, kad tu esi iš jo ir jis tave myli, Dievas nori pakreipti tavo mintis į tai, iš kur tu at-

siradai, kas tau leidžia gyventi ir kieno rankose yra tavo ateitis. Su šypsena prisimenu pašnekovus, tvirtinančius, kad gyvenimas yra jų. Kai paprašydavau papasakoti, kiek ir kokių pastangų jie įdėjo, kad atsirastų šiame pasaulyje, visuomet stodavo tylą! Atrodo, Dievas kuriam laikui mums leidžia nusišvinti jo teikiamą gyvenimą ir mes trumpam pasijuntame šeiminkais, kartais netgi apsvaigdami nuo tos garbės. O tada į gyvenimo duris pradeda belstis nekviesti svečiai, kurie nukarūnuoja mūsų šeiminkavimą. Bėgant metams išgąstingai stebime, kaip iš rankų ima slysti netgi tai, kas atrodė nepajuinama. Anksčiau ar vėliau ateina valanda, kai pirmą kartą ištariame: Dieve padėk!

Jeigu jau esate sakę – Viešpatie, tik tu gali iš šios situacijos išvesti, tuomet žinote, koks bejėgiškumas apima, kai atsiduri mirties šešėlių slėnyje. Tuomet visa savo gelme atsiveria gerai žinomų Biblijos žodžių esmė – kad galiausiai pasilieka tikėjimas, viltis ir meilė, bet didžiausia yra meilė. Paprastais žodžiais tariant, galiausiai ateina tokia gyvenimo realybė, kai lieka tik tikėjimas viltimi, ateinančia iš Dievo meilės, tai yra jo veikimo. Jei tu, Dieve, nepadėsi, kitos vilties nebūtu, išėjties man nebėra!

Taip, ilgą laiką mes tikime savo jėgomis, ypač šiais laikais mokoma, kad reikia pasitikėti tiktai savimi. Bet kai jėgos pradeda sekti ar esame užspęsti į kampa, visa tai virsta skaudžia neviltimi. Ir tada, nevilties tamsoje, mus pakelia tik tikėjimas, kad dar yra viltis, paskutinė, bet pamatinė – tai Dievo veikimas. O jei neturi tikėjimo, į ką galiausiai atsiremsi? Viešpats tave pažinojo dar prieš ateinant į motinos iščias ir jo nuopelnu gavai gyvenimo dovaną, todėl mažų mažiausiai dėkinga širdimi turėtume tikėti ir norėti, kad jis globotų mūsų trapią kūnišką kelionę. Kai aplink ima šmėkčioti tamsybių šešėliai, didžiausia stiprybė Dievo vaikui yra žinoti, kad jis ne vienas. **VIEŠPATIE, ištyrei mane ir pažįsti. Žinai, kada atsisėdu ir kada atsistoju, iš tolo supranti mano mintis. Stebi mano žingsnius ir mano poilsį, pažįsti visus mano kelius. Nespėjus mano liežuviui žodį ištarti, tu, VIEŠPATIE, jį jau žinai. Iš visų pusių apsiauti mane, savo ranka lieti mane. Tavo pažinimas man per nuostabus, per gilus, aš negaliu jo pasiekti. Kurgi galėčiau pabėgti nuo**

tavo dvasios ar atsitolinti nuo tavo Arturo? Ištyrk mane, Dieve, pažink mano širdį, išmėgink mane ir perprask mano mintis. Pažiūrėk, ar neinu klystkeliu, ir vesk mane amžinuoju keliu (Psalmė 139).

Neviltyje galiausiai atsiduriame, kai klystkeliu eina mūsų širdis ir mintys! Šiame apgaulingame bei pagundų pilname pasaulyje nėra lengva patiems atskirti, kur kelias, o kur – klystkelis. *Kas gali pastebėti savo klaidas? Tegu tau patinka mano žodžiai ir mano mintys, VIEŠPATIE, mano Uola ir mano Atpirkėjas!* (Psalmė 19). Vienas iš pagrindinių žmogiškųjų klystkelių yra ne tik noras nusišvinti Dievo dovanotą dabarties gyvenimą, bet ir bandymas apriboti gyvybės kelią tvirtinant, kad gyvename tik kartą. Gal mes pavargome nuo kasdienybės, kurią patys susikūrėme, kad su kūniško gyvenimo laikotarpiu norime stabdyti sielos kelionę? Žvelgiant tolyn mūsų rankos nusvyra, nes akivaizdžiai suvokiame, kad tai ne mūsų jėgomis. Ir būtent čia, kur mūsų galia baigiasi, įsijungia tikėjimas, kad yra viltis Dievo veikime. Jėzus atsakė: *Kas neįmanoma žmonėms, tai galima Dievui* (Luko 18:27).

Apaštalas Paulius pabrėžia, kad mūsų tikėjimas savo kulminaciją pasieks tik mums priėjus laikinumo ir amžinybės ribą. *Ir jei vien dėl šio gyvenimo dėjome savo viltis į Kristų, tai mes labiausiai apgailėtini iš visų žmonių* (1 Korintiečiams 15:19). O pranašas Jeremijas nurodo, kad tikėjimas Dievo meile yra aukščiausias ir galutinis žmogaus laimės šaltinis. *Laimingas žmogus, kuris pasitiki VIEŠPAČIU, kurio viltis tik VIEŠPATS* (Jeremijo 17:7).

Nuoširdžiai sveikinu Jus Valstybės atkūrimo dienos proga.

Tegul visų mūsų darbų pamatu būna meilė Tėvynei, pagarba savo kraštui ir žmogui. Vasario 16-oji – džiaugsminga ir viltinga šventė, skatinanti patriotinius jausmus ir mokanti branginti svarbiausias žmogaus bei tautos vertybes – laisvę ir nepriklausomybę.

Tebūnie Valstybės gimtadienis ir kiekvieno iš mūsų asmeninė šventė.

Su mūsų visų švente!

Pagarbiai,
Arvydas Urbonavičius
JAV LB Krašto valdybos pirmininkas

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Thursday
and Saturday

except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by

the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL

and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase – \$340.00 • kartą per savaitę \$240.00

! Kanadą – metams \$390.00 (USD) • 1/2 metų \$210.00 (USD) • 3 mėn. \$110.00 (USD)

! Lietuvą paprastu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

Internetinė prenumerata – metams \$99.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

! Kanadą – metams \$150.00 (USD) • 1/2 metų \$120.00 (USD) • 3 mėn. \$75.00 (USD)

! Lietuvą – metams \$70.00

Mažindami pašto išlaidas, prenumeratos kvitų nesiunčiame. „Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien nuo 9:00 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien nuo 8:00 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.

Administracija –
skelbimai@draugas.org, administracija@draugas.org

Reklama – Audronė Kižytė,
audreykizys@gmail.com, 630-805-1404

Vyriausioji redaktorė –
Ramunė Lapas
vyr.redaktore@gmail.com

Redaktorė –
Virginija Petrauskienė

Techninis redaktorius –
Jonas Kuprys

Korektorė –
Dalia Sokiene

El. svetainė –
Neringa Smilgytė

Už skelbimų turinį redakcija neatsako.
Autorių nuomonė nebūtinai sutampa
su leidėjo ir redakcijos nuomone.

Remkime www.draugofondas.org

Patriotiškai nusiteikusių lietuvių, o tai reiškia ir mane, vasario mėnesį iš vėžių negailestingai išmuša viena invazinė data, kuri iki 1990-ųjų nei žinota, nei girdėta, taigi ir nešvęsta. Tačiau ne viskas, oi ne viskas, kas ateina iš Vakarų, yra gėris. Pamenu, dar sovietmečiu uolūs šviesaus rytojaus statytojai apie tai visais varpais skalambijo, siekdami užgesinti smalsumą ir troškulį viso to, kas galėjo būti ir buvo už tos geležinės uždangos... Nepavyko. Nepriklausomybės pirmaisiais metais perspėjimų apie supuvusią Vakarų moralę, palaidumą ir dvasinį skurdą nemažai buvo girdėti ir iš uolių dvasininkų lūpų. Nepadėjo.

Ir štai matome rezultatą – jaunimas nė negalvoja apie santuoką, gyvena susidėję, laukia nesulaukia partnerystės įstatymo, tačiau susilaukia vaikų. Tiesa, patyrę senelių spaudimą, kai kurie nueina iki altoriaus su visomis savo atžalomis, bet tai nieko nereiškia – pusė susituokusiųjų vis tiek ilgainiui išsiskiria! Kas dėl to kaltas? Valentinkė. Taip mano socialiniame „burbule“ vadinama vasario 14-oji, šv. Valentino diena. Žinoma, juokauju. Ir tikrai šventasis čia niekuo dėtas. Kas nors taikliai pasakytų, kad pikta burbuliuoju nelyginant sena pana, nebesitikinti sulaukti trokštamos širdutės ar rožės žiedo, nes per tuos Lietuvos laisvės reikalus ir rūpestį tautos dvasine sveikata nebuvo kada į pasimatymus vaikščioti. Betgi ne!

Šiaip ne taip buvau ištraukta iš senmergystės liūno ir net vaikų turiau, tačiau ar turėčiau džiaugtis švente, kuri savo simbolika miestų vitrinose, radijo bangomis, žurnalų ir internetinių portalų puslapiuose jau daugiau kaip 30 metų sugeba užgožti Va-

„Valentinkė“

JŪRATĖ KUODYTĖ

sario 16-ąją, Lietuvos valstybės atkūrimo šventę! Jau visą savaitę, vos atsidariusi kompiuterį, pamatau kvietimą romantiškai vakarienei, „Dormeo“ man siūlo pagalves romantiškai nakčiai, o zooparkas suteiks galimybę keršto vakarienei, kurios metu galėsiu pavadinti eks-mylimojo vardu lervą ir stebėti, kaip ją skanaus surikatos. Ach, tiesa, po vakarienės dar spėčiau į koncertą Šv. Jonų bažnyčioje „Širdies reikalai“, kuris „bus jausmingas, atviras ir jautrus, todėl šalutinis jo poveikis tikrai gali pasireikšti išimylėjimu. Tad pasižymėkit savo kalendoriuose – ir jūs, ir jūsų širdis – vasario 14-ąją susitinkame koncerte.“

Na štai, pagaliau viltis sužibo, o jei jau koncertas bažnyčioje, tai sėkmės galimybių daugėja – negi veltui čia kas sekmadienį kalbu maldas apie tikėjimą, viltį ir meilę. Bet ne, manęs neapkvailins pramogų verslo tigras ir palaido gyvenimo propagandistai. Net Bažnyčią suviliojo, kad ir ji persiėmė „Valentinkės“ retorika! Ar įmanoma išvengti viso to širdučių, šokoladų, raudonų rožių ir prezervatyvų sukūrio, kuris kasmet pasiglemžia brangiąją Vasario 16-ąją? Po tokio siautulio ir pasiūlos pertekliaus tą dieną pakankamai varganai ir nuobodžiai atrodo politikų kalbos apie Lietuvą, laisvę, kaip ir televizijos laidos su vis šmėžuojančiomis nuotraukomis dvidešimties signatarų: inteligentiškų, net kiek rūsto-

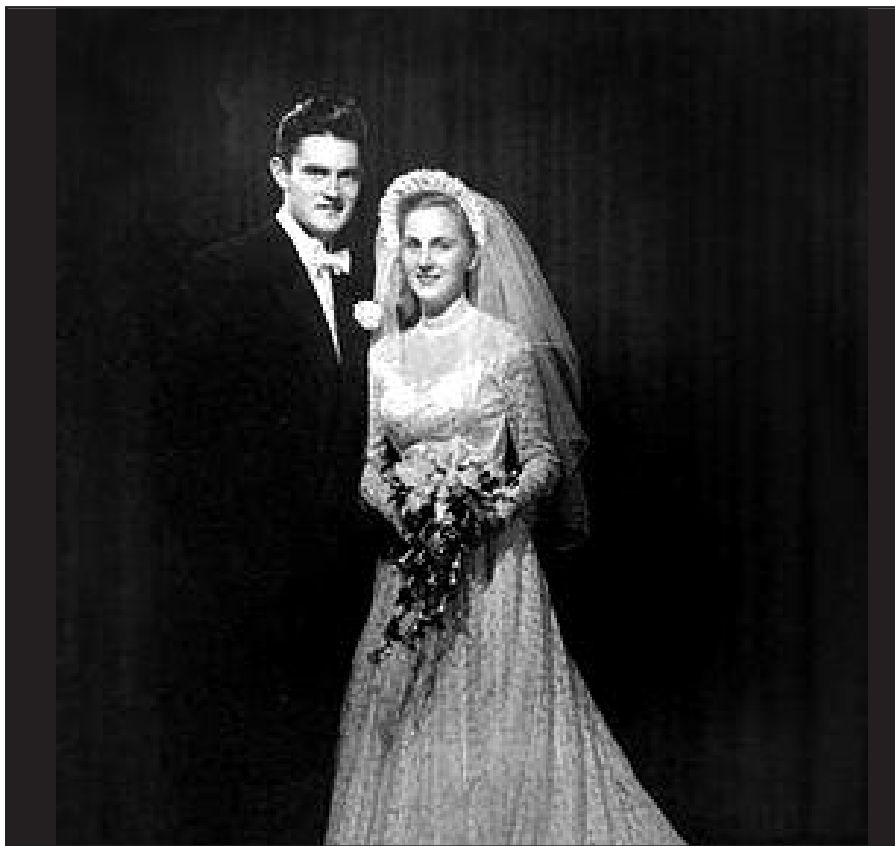
kų vyrų, iš kurių keturi – su kunigų sutanomis.

Ir ką pasakytų šv. Valentinas, Romos vyskupas, neoficialiai (nes juk ne popiežiaus) paskirtas visuotinai paplitusios meilės ir išimylėlių šventės globėju? Gal primintų visų pasaulio meilių ikvėpėją? O gal pratartų, jog ne tokią meilę aukštino, kai slapčia tuokė vyrus su jų išrinktosiomis, mat imperatorius Klaudijus II buvo uždraudęs tuoktis įstatymu, nes buvo įsitikinęs, jog vedę vyrai prasčiau kariauja, būdami prisirišę prie šeimos. Valstybė, Bažnyčia ir meilė dviejų datų kalendoriuje kontekste. Ką pasirinktumėte?

Žinoma, viską, nes teoriškai juk datos viena kitai neprieštarauja, jų prasmes į vieną audinį kažkada gražiai įpynė Bažnytinio paveldo muziejus, pakvietęs į ekskursiją tema „Širdies motyvas“. Vilniaus arkikatedros požemiuose, prie karališkojo mauzoliejaus, kur palaidotos istorinės asmenybės ir jų mylimi sutuoktiniai, buvo priminta garsioji valdovo Žygimanto Augusto ir Barbaros Radvilaitės meilės istorija. O pačiame muziejuje, prie iškilios Sapiegų giminės antkapinių paminklų buvo galima išgirsti pasakojimą apie šių garsių ir svarbių Lietuvos žmonių ištikimą meilę ir pasiaukojimą valstybės labui. Ir galiausiai pagerbti patį šv. Valentina, žvelgiant į muziejų saugomą ir ta proga iš saugyklų atnešamą ir išstatomą šv. Valentino relikvijorių.

Prisiminus tai praėjo noras burbuliuoti ant „Valentinkės“. Ar ne mano valioje gražinti jai krikščionišką turinį ir švesti savaip, taip, kaip noriu ir suprantu? O po poros dienų išsikelti ant namo Lietuvos trispalvę ir ramia širdimi sugiedoti tautinę giesmę. Taip gal taip ir padarysiu.

Gimtadienio proga – patys gražiausi žodžiai žmonai

Kartu daugiau kaip 70 metų. Prezidento Valdo Adamkaus bibliotekos-muziejaus nuotr.

Almai Adamkienei vasario 10 d. suėjo 95-eri. Nors jubiliejus neeilinis, jis pažymėtas dviese namuose.

Esame labai laimingi, kad iki šios dienos gyvename laimingai ir turiningai. Laimė, kad mums abiem lemta tokį gražų amžių nugyventi“, – LRT.lt sakė prezidentas Valdas Adamkus, negailintis pačių šilčiausių žodžių savo žmonai.

„Ir jai, ir man šis jubiliejus – be galo brangus. Ji džiaugiasi kiekviena nugyventa diena, o mane be galo džiū-

gina tai, kad ji nepasiduoda, stengiasi išlikti gyvybinga ir domisi daugybe dalykų – Lietuvos ir tarptautine politika, seka Ukrainos, Rusijos ir Baltarusijos situaciją. Tai jai padeda kovoti su visais negalavimais, kurių dar kiek likę po patirto insulto. Tačiau gyvename normalų gyvenimą ir džiaugiamės juo, kiek Aukščiausiojo duota“, – A. Adamkienės gimimo dienos išvakarėse kalbėjo V. Adamkus.

„Iš anksto dėkojame visiems, kurie nepamiršta ir sveikina“, – pridūrė prezidentas ir patikino, kad kiekvienais

metais jo mylima žmona sulaukia virtinės sveikinimų. A. Adamkienei nuo širdžiausių linkėjimų siunčia ne tik bičiuliai bei pažįstami iš Lietuvos – šilti žodžiai skrieja iš skirtingų pasaulio kampelių, taip pat ir iš JAV.

„Jaučiu, kaip ji žavi žmones ir kaip noriai bei su koku pasimėgavimu su ja bendraujama. Ji visada mokėjo rasti bendrą kalbą ir su paprastu žmogumi, ir su karaliumi ar imperatoriumi. Man belieka tik pasidžiaugti, kad Alma yra asmenybė, kurios buvimas, draugija džiugina ne tik šeimos narius bei artimuosius, bet ir aplinkinius“, – gražius žodžius žmonai skyrė prezidentas.

2021 m. lapkričio 3 d. 95-ąjį jubiliejų šventė prezidentas V. Adamkus, o tų metų rugsėjį A. ir V. Adamkai paminėjo

70-ąją vestuvių sukaktį.

Praėjusią savaitę šeimą pasiekė dar viena džiugi žinia – vasario 2 d. prezidentui V. Adamkui suteiktas Vilniaus garbės piliečio vardas.

„Prezidento Valdo Adamkaus politika didele dalimi lėmė, kad Vilnius šiame amžiuje tapo saugia Europos Sąjungos ir NATO valstybės sostine. Vadovaujant būtent šiam žmogui, tapome matomi kaip demokratines laisves ir žmogaus teises ginantis, kultūrų ir civilizacijų dialogą skatinantis miestas. Prezidentas buvo, yra ir bus Lietuvos visuomenės telkimo simbolis. Didžiuojuosi, kad sostinė turės tokį garbės pilietį“, – kalbėjo prezidentą nominavęs Vilniaus meras Remigijus Šimašius.

LRT.lt

Valdas Adamkus ir Alma Adamkienė.

BNS nuotr.

Vaikiškame miuzikle – rimtos temos

Miuziklo aktoriai ir šokėjai repetuoja kiekvieną vakarą.

Žygio Janus nuotr.

LAIMA SMILGYTĖ

Lietuviškų renginių pasiūla šiapus Atlanto ypatingai sumažėjo pasaulį kaustant koronaviruso pandemijai. Todėl vasario 20-ta diena bus neeilinė lietuviškų spektaklių išsiilgusiems žiūrovams. Tą dieną, kaip jau buvo anksčiau rašyta, Lemonto High School Performing Art Center salėje bus parodyta miuziklo „Aš kitoks“ premjera. Spektaklis sukurtas pagal dailininko Rolando Dabruko to paties pavadinimo knygą.

Miuziklas „Aš kitoks“ – tai pamokanti muzikinė istorija visai šeimai apie išskirtinio oranžinio varliuko Tučio ir gandrytės Oros netikėtą draugystę. Spektaklis, atrodytų, vaikiškas, bet jame nagrinėjamos temos – toli gražu ne vien tik vaikiškai auditorijai skirtos.

Miuzikle sau aktualių temų ras bet kuris žiūrovas, nesvarbu, kokio amžiaus jis bebūtų. Tai ir vienvė, baimė, skausmas, suvokiant, kad esi kitoks, noras prisitaikyti, siekis būti pripažintam, troškimas rasti draugą, džiaugsmas radus bendramintį, net ir emigracija.

Artėjant pasirodymo premjerai miuziklo režisierės **Rūtos Bunikytės** ir aktoriaus **Dominyko Vaitiekūno** mintys.

Kuo jus patraukė miuziklas „Aš kitoks“? Ar jums artima šio projekto tema ir idėja?

R. Bunikytė: Man iškart patiko kompozitoriaus Kęstučio Daugirdo miuziklui sukurta muzika. Pirmą kartą klausantis viso garso takelio, „pamačiau“ apie 50 procentų spektaklio. Taip nutinka labai retai. Dažniausiai pirminė inspiracija įvyksta centrinės arijos ar finalinės muzikos akorduose. O šįkart

Režisierė Rūta Bunikytė Lietuvoje neretai pavadinama miuziklų karaliene. Asmeninio R. Bunikytės archyvo nuotr.

tai buvo visa muzika. Gal laikas, gal aplinkybės sutapo. Tačiau muzika surezonavo manyje.

„Kitokio“ tema aktuali visiems. „Kitoks“ esi, kai augi, „kitoks“ esi, kai užaugi, „kitoks“ esi savo gyvenimo pabaigoje. O ir pati žodžio „kitoks“ reikšmė turi platų spektrą prasmų. Individualybės puošia, augina žmoniją. Užtenka prisiminti garsiausius kūrėjus, mokslininkus. Jie visi buvo „kitokie“. Ar jiems buvo lengva pritapti prie pasroviui tekančios žmonių būties? Nemanau. Tačiau be jų mes nebūtume tokie, kokie esame. Tad būkime savimi, mylėkime save ir vieną dieną tai pakeis ne tik aplinkinius, bet ir Pasaulį.

D. Vaitiekūnas: Pagrindinė miuziklo tema – būti kitokiu – man labai artima, mano paties daug kūrybos į tai remiasi. Tai klasikinė ir amžina tema, su ja lengva susitapatinti ir man, ir žiūrovams, nes mes visi tikrai esame atsidūrę situacijose, kada jautėmės kitokie nei kiti ir todėl buvome ne iki galo priimti.

Miuziklas yra apie vienvė, buvimą kitokiu, džiaugsmą radus draugą ir draugystės galią. Tai amžinos temos, kurios aktualios tiek suaugusiam žmogui, tiek vaikui. Tačiau jų pateikimas suaugusiems ir vaikų auditorijai tikriausiai labai skiriasi. Ar režisuoti miuziklą vaikams ir jame vaidinti yra lengviau, ar sunkiau nei pastatyme suaugusiems? O gal nėra jokio skirtumo?

R. B.: Kiekvienas žanras turi savo specifiką. Man jie visi yra vienoje sunkumo skalėje. Kiekvieną kartą reikia įvertinti auditoriją, idėjas ir raiškos aktualumą. Tada nerti į dramaturgiją ir fantazijas.

D. V.: Mano didžioji dalis patirties sukaupta, vaidinant spektakliuose suaugusiems. Vaikų teatro nesu daug ragavęs. Nors mano pirmasis vaidmuo buvo Juozapas vaikų spektaklyje „Juozapas ir jo svajonių apsiaustas“, kuriame, tik kitame pastatyme kitapus Atlanto, yra vaidinęs ir šio miuziklo kompozitorius Kęstutis Daugirdas. Vaidinti miuzikle vaikams bus iššūkis, nes jau seniai nebuvau susidūręs su vaikų auditorija, todėl man pačiam bus įdomu, kaip aš, kaip artistas, jausiuosi scenoje.

Miuziklo pagrindinis veikėjas varliukas Tutis gimė oranžinis, o ne žalias. Ar teko kada nors patiems išgyventi tokį jausmą, lyg būtumėte kitokie?

R. B.: Tikrai taip. Jei reikėtų išvardinti kartus, visų net nesugebėčiau. Tie, kurie yra žingeidūs gyvenimui, būryje dažniausiai būna kitokie.

D. V.: Be jokios abejonės, teko ir ne vienu aspektu. Nuo vaikystės visada buvau smulkus, mažesnis už kitus. Tad visi mano kitioniškumą akcentuodavo per ūgį. Vėliau daugelis turėjo žemus balsus, o aš aukštą, dėl to taip pat jaučiausi kitoks. Labai norėjau žemo balso, net ir dabar kartais to noriu. Kitoks jaučiausi ir atvažiavęs į Vilnių ir pradėjęs studijuoti, nes buvau iš mažesnio miesto, iš Panevėžio. Kitoks jaučiausi ir dirbdamas su užsieniečiais „Jesus Christ Superstar“ gale koncerte, kuriame visi buvo miuziklų atlikėjai iš užsienio, o aš buvau toks vienas aktorius iš Lietuvos. Mano didelė tapatybės dalis yra LGBT, todėl ir seksualinės orientacijos prasme visą laiką jaučiausi kitoks. Tad tikrai yra daugybė temų, kuriose aš galiu susitapatinti su buvimu kitokiu.

Miuziklas pasakoja apie draugystę. Kaip jūs patys – ar turite daug draugų, ar esate kompanijos žmonės, ar labiau vertinate vienvė?

R. B.: Aš pažįstu labai daug žmonių. Tačiau draugo titulą esu atidavusi tikrai ne kiekvienam. Tai – garbingas ir sunkiai įgyjamas apdovanojimas. O dėl kompanijos ir vienvės yra dviprasmiškai. Man labai patinka žmonės ir pats gyvenimas. Draugai, ko

Aktorius Dominykas Vaitiekūnas savo parašytoje pjesėje „Muzikanto (iš)gyvenimo simfonija“. Roberto Riabovo nuotr.

Režisierė Rūta Bunikyte (pirma iš dešinės) ir choreografe Sandra Krumhorn (antra iš dešinės) repetacijos metu. Žygio Janus nuotr.

Repeticijos įkarštyje.

Žygio Janus nuotr.

gero, pasakytų, kad esu kompanijos žmogus. Tačiau vertinu ir vienetą, laiką, kuris reikalingas išžeminimui, vadinamam *restart'ui*. Visgi profesija yra nardyti po žmogaus smegenis bandant išnarplioti jo psichologinius sprendimų vingius. Darbas su žmonėmis, tarp žmonių. Nuolatinis kontaktas kartais tęsiasi iki 15 valandų per dieną. Tad kartais norisi tiesiog atsisėsti ir paklausti tylos.

D. V.: Vertinu ir branginu vienetą, nes dažniausiai buvimas su savimi būna turtingas, bet tai retos akimirkos. Šiaip esu socialus, man patinka žmonės, aš jų pasiilgstu. Turiu nemažai draugų, keletą labai artimų, su ku-

riais mano draugystė tęsiasi daugybę metų. Esu linkęs išlaikyti tvirtus ryšius su žmonėmis, jei gyvenimas mus veda panašia kryptimi. Bet kai buvau 20-ies metų, tada jūra buvo iki kelių, o pasaulis didelis ir platus – atrodė rasių tų draugų. Dabar daug labiau vertinu brandžią draugystę ir tuos, kurie šalia manęs prabuvo skirtingais mano gyvenimo etapais.

Kaip išgyvenote pandemijos pametę priverstinę pauzę – ar daug jums tai nerinių ląstelų sudegino, o gal tai kaip tik buvo proga sustoti ir susitelkti į save?

R. B.: Kai pradėtame kūrybos procese tau reikia priverstinai sustoti,

Miuziklo režisierė Rūta Bunikytė (dešinėje) apžiūri kurmio personažą kuriančio aktorius Ramūno Paulausko kostiumą.

Žygio Janus nuotr.

Režisierė Rūta Bunikytė (kairėje) repeticijoje.

Rolando Dabruko nuotr.

nėra malonu, tačiau tai ne tragedija. Aš esu racionalus žmogus, kuriam švaisyti laiką gaila. Tad pauzę išnaudojau kūrybiškam pabuvimui su šeima.

D. V.: Per pandemiją teko susidurti su visokiomis baimėmis, su nežinomybe, neapibrėžtumu ir netektimis. Tiek profesinėmis, asmeninėmis, tiek pramogų, meilės, kelionių. Susitelkimas į save man natūraliai būdingas, jo tikrai daugiau nereikėjo. Todėl manau, kad pandemija buvo didelių praradimų metas. Ir vis dar yra. Bet ir atradimų. Teko turėti priverstinę pauzę, išgyventi daug jausmų ir pasitikrinti, kiek aš turiu kantrybės išlaukti daugybę dalykų, kaip galiu vienas savimi pasirūpinti ekstremalioje situacijoje. Tai ištverčiau, ištverčiau dar kažkiek, bet daugiau jau to nenoriu pakartoti, nes tikrai buvo nelengva.

Ar nebuvo baisu imtis režisuoti ir vaidinti miuzikle kitame žemyne pandemijai vis dar rodant dantis?

R. B.: Kadangi pandemine situacija tęsiasi jau kelerius metus, pradėti numanyti, ko iš jos tikėtis. Ji nebegąsdina. Supranti, kad kasdienybė tampa realyvi. Reikia tiesiog išmokti su ja gyventi. Suprasti, jog kiekvieną dieną kažkas gali pasikeisti. Gyventi savo gyvenimą ir psichologiškai būti pasiruošusiam pokyčiams bet kurią minutę.

D. V.: Tikrai buvo ir vis dar yra neramu. Ir draugams sakiau – atsipalaiduosiu ir patikėsiu, kad vaidinsiu Čikagoje tik tada, kai ten nuskrisiu.

Kokie yra didžiausi iššūkiai, kai miuziklo trupė jau pradėjo repetuoti JAV, o jūs prie jos prisijungiate daug vėliau. Ar sunku planuoti repeticijas ir visą kūrybinį darbą?

R. B.: Panašių situacijų dirbant teatre pasitaiko dažnai. Tiesiog toks darbas reikalauja didesnės koncentracijos, tikslumo. Repetuoti sunkiau galbūt yra partneriams, ne man. Tačiau viskas įveikiama, jei rankose turi aiškų planą. Jis yra, tad manau, jog su viskuo susitvarkysime.

D. V.: Tikrai tai viena iš didesnių

kliūčių, kai negali repetuoti kartu. Daug dalykų gimsta repetuojant, būnant vietoje. Teatras ir yra partnerystė, buvimas kartu su kitais. Tad pasiruošti vienam yra nelengva. Štai dabar esu savo studijoje, prieš mane guli tekstas, partitūra. Šiandien buvome susitikę su kompozitoriumi Kęstučiu, praėjome visas partijas, padiskutavome apie jų spalvas, akcentus. Be jokios abejonės bus didžiulis iššūkis labai greitai išskirti į visą procesą. Bet padarysime viską, kas nuo mūsų priklauso, kad kuo greičiau pasiektume rezultatą.

Miuziklo pagrindinis veikėjas – vienišas varliukas Tutis. Ar bijote varlių? Ko labiausiai bijote gyvenime?

R. B.: Aš bijau vorų, nemėgstu gyvačių. O gyvenime labiausiai bijau monotonijos, tačiau turiu nemažai priemonių ją įveikti.

D. V.: Varlių nebijau, vorų nebijau, gyvačių nebijau. Bijau sveikatos problemų, netiesos, melo ir konfliktų. Nors ir pakonfliktuoti kartais yra naudinga.

Ar galite išduoti, ko gali tikėtis žiūrovas ateisiantis į miuziklą „Aš kitoks“. Koks tai bus miuziklas?

R. B.: Miuziklas bus plastiškas, dainingas, spalvingas. Vizualiai siekiame, kad tai būtų dailininko, autoriaus Rolando Dabruko knygelės gyvas vaizdas. Norime atversti knygelę ir paleisti į sceną jos veikėjus. Čia jie kurs savo dramą, komedijas. Megs santykius, susiras draugų, brauks ašarą, šoks iš laimės. Jame daug judesio, kurį kuria choreografė Sandra Krumhorn. O šoka visi scenoje esantys veikėjai. Aktorių ir šokėjų komanda yra pilna savo individualių spalvų, tad įdomių charakterių žiūrovas taip pat gali tikėtis. Miuziklas „Aš kitoks“ yra gyvenimiška pasaka visai šeimai apie laisvę būti kitokiu, toleranciją ir gražiausią bendravimo formą – draugystę. Apie tai dainuosime, šoksime, gyvensime scenoje.

D. V.: Bandysiu savo personažą oranžinį varliuką Tutį sukurti žemišką, kiek įmanoma labiau tikrą, gal net nevaikišką. Daugiau neišduosiu. Ateikite ir pamatykite patys!

IŠ ATEITININKŲ GYVENIMO

Redaktorė Vida Kuprytė • El. paštas: draugasateitis@gmail.com

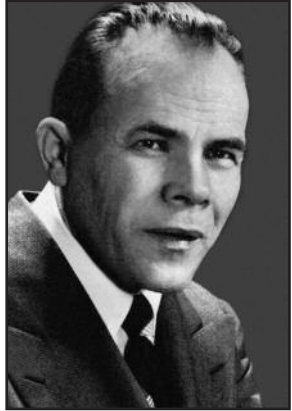
Vilniuje 1918–1920 metais

Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo metinių progą kviečiame nusikelti į 1918–1920 m. Vilnių. Štai prof. Simo Sužiedėlio prisimintos gimnazijos dienos – karo pabaiga, moksleivio idėjinė grumtis su komunistais, žavėjimasis ateitininkais ir pasipriešinimas lenkams bei slaptas užfrontės darbas. Šie prisiminimai buvo spausdinti „Ateityje“ 1960 m. nr. 9.

SIMAS SUŽIEDĖLIS

Pirmoji pažintis su ateitininkais

Anais 1918 metais, vėlyvą rudenį, kai baigėsi pirmasis pasaulinis karas (lapkričio 11) ir prasidėjo sunkios Lietuvos atstatymo dienos, Vilniuje buvo gana daug mokyklinio jaunimo. Vieni buvo sutekėję iš kaimų, palikę tėvų pastogėse dalgius, arklus arba piemenų botagus, o kiti nemažais būriais pargrįžę ir vis dar pargrįžta iš Rusijos. Ten buvo juos nubloškusi karo audra, o po karo pradėjo semti bolševikinės revoliucijos vilnys. Jos siekė taip pat Lietuvą. Gyvenimas nebuvo tikras, ateitis neaiški. Prieš aplinkui telkėsi daug, gi lietuvių jėgos neatrodė gausios ir stiprios.

Simas Sužiedėlis

Mokyklinis jaunimas visa tai matė ir išgyveno. Gyvai domėjosi, ką vyresnieji sprendė ir veikė. Kai šie griebėsi ginklo ir kuriamojo valstybinio darbo, paaugliai, per anksti karo žiaurumų subrandinti, nusigriebdavo kalbų ir net ginčų, ką nors nugirdę, laikraščiuose paskaite arba patį gyvenimą stebėdami. Būtų lygiai taip pat, jeigu iš visų pašalių pargrįžtų mokyklinis jaunimas Lietuvon ir susėstų viename suole su tais, kurie gimė ir augo savam krašte. Kiek būtų pasakojimų, nuomonių skirtumų, kalbų ir net kivirčių! Jaunieji juk taip pat turi savas nuomones.

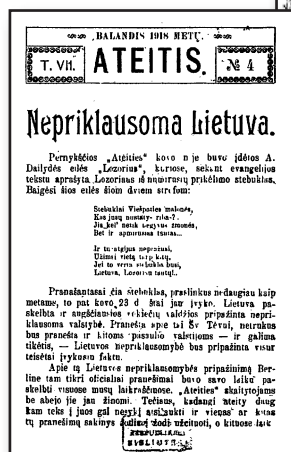
Gerai prisimenu apytamsius vakarus Vaikelio Jėzaus prieglaudoj, vadinamoj dar Didžiąja, grįžus iš gimnazijos ir apgraiptom paruošus pamokas. Nėlabai jos rūpėjo dideliame netikrumė. Vaikišku dar supratimu narpliojome painedas pokario problemas, marindami alkį skysto viralo samčiu. Kaip tada duona kvėpėjo, galima numanyti iš to, kad siunčiami duonos prieglaudai parnešti, kepyklos adreso neklausėme – ją užuodėme. Tada man pirmą kartą teko nugirsti, kad joks duonos padauginimas, aprašomas Evangelijoje, alkstančiųjų pasotinti negali. Tai galįs padaryti tiktaiz socializmas.

Turėjome savo tarpe vieną kitą labiau pabrendusį, mums jau didelį autoritetą, ir dar grįžusį iš Rusijos; vadinasi, daugiau pasaulio mačiusį. Kai kurie iš jų baidėjosi bolševikinės revoliucijos vaizdais ir apie joki socializma nenorėjo nė girdėti. Kiti mokėjo dailiai ir patraukliai pasakoti apie gimstantį naująjį pasaulį, kuriame nebus daugiau nei pavergtųjų, nei alkanųjų. Ir man atrodė žavus tasai būsimasis pasaulis – laisvas ir sotas gyvenimas, prisiminus, kiek vargo ir bado teko patirti karo metais namie, o paskui išėjus mokslo šviesos ieškoti. Tiktaiz kaimiškam ir vaikiškam mano supratimui, kokį galėjo turėti III klasės gimnazistas, ejęs 15-tus metus, kliuvo vienas dalykas: dėl ko tose rausvose ateities svajonėse nėra vietos Evangelijai?

Tuose pašnekiesiuose man ypač dūrė tikėjimo nekinimas. Negalėjau sutikti, kad mano motina, nors ir nemokyta, galėjo mane klaidinti, pati taip giliai tikėdama. Niekada jokia aimana neprasiverždavo iš jos lūpų, nors gyvenimo našta buvo jai sunkiai pakeliama. Gi galėjo ir ji prisitarti, kaip anie gimnazistai, dar želdinę ūsus: „Vargu nebūtų, jei būtų Dievas“... Prisiminė man ir mokymai kun. Mykolo Ru-

džio, Kalesninkų klebono. Tai buvo didžiai šviesus ir taurus kunigas, karštas lietuvis patriotas, kūręs lietuviškas kaimo mokyklas sunkiais vokiečių okupacijos laikais, raginte raginęs ūkininkus leisti savo vaikus į aukštesnį mokslą. Jo padedamas atsisedau Vilniaus lietuvių gimnazijos suole. Negi jame turėjau prarasti Dievą? Man buvo visai aišku, kad motina ir tas kilnus kunigas man gero norėjo ir gero mokė. Turėjo būti kas nors kreiva socialistiniame žmonijos rojuje, jeigu jame nebuvo vietos tikėjimui.

Tiesia ėmė labiau aiškėti bolševikam pirmąjį kartą užėmus Vilnių (1919 sausio 5–6). Jie išbuvo tik kokius keturis mėnesius (iki balandžio 19), bet ir to pakako suprasti, kad nieko gero žmonėm nežada. Man buvo tikrai nuostabu išgirdus komunistų mitinguose puolant tikėjimą tokiomis argumentais ir žodžiais, kuriuos buvau girdėjęs iš mokyklos draugų. Žinojau, kad juos ir vienas antras mokytojas palaiiko. Vadinasi, ne visiem ir mokytojų žodžiam galima patikėti. Kaip tada galima susigaudyti, kur yra moksle tiesa? Tikybos pamokos, kurias gimnazijoje dėstė kun.

„Ateitis“ 1918 m. nr. 4 skelbia apie Lietuvos nepriklausomybę.

riem Dievo vardas nėra brangus. Bet kur yra anie, kurie mokslą derina su tikėjimu?

Tokių kalbų būta gimnazijoje. Girdėjau, kad kai kurie vyresnieji mokiniai susirenka Aušros Vartų bendrabutyje. Man norėjosi pritapti prie vyresniųjų, bet tebuvau ketvirtokas, nedrąsus ir nesuvokiąs gerai, ką tuose susirinkimuose galėčiau daryti. Žinojau – skaitomi referatai ir rašiniai, diskutuojami ideologiniai klausimai. Tikriausiai taip nepataikytis, kaip rašoma „Ateityje“.

Šį „Draugijos“ priedą pažinau dar kaime. Akyse tebešmėkščiojo gelsvos ramunės ir rausvi erškėteliai. Toks yra buvęs pirmasis „Ateities“ viršelis, kurį aptikau savo dėdės klėtyje. Tas mano dėdė turėjo sūnų kunigą ir gaudavo Šv. Kazimiero draugijos leidinius dar prieš pirmąjį Didįjį karą. Gerą jų pluoštą nusitempdavau į parugę, gandydamas karves. Labiausiai man patiko „Ateityje“ spausdintos liaudies dainos ir „Šv. Povilo gyvenimas“, parašytas kun. Juozapo Skvirecko (vėliau Kauno arkivyskupo ir metropolito). Kai sužinojau, kad ateitininkai savo šūkiu turi pasirinkę šv. Povilo žodžius, paimtus iš jo laiško efeziečiams, man padvelkė namų pastogės šilima. Koks dar kelias galėjo būti tikresnis už tą, ku-

Vilniaus vaizdas iš Katedros varpinės, apie 1915 m.

Jan Bulhak nuotr.

riuo ateitininkai vedė? Sakyčiau, jie vedė tiesiai pro mano namus, pro motinos meilę, pro kryžių skerskelyje, pro parapijos bažnyčią, pro talkų dainas...

Ar visa tai turi raudonieji žmonės sutriptyti savo socialistiniame rojuje? Man rodėsi, aš sunykčiau viso to netekdamas, – to tikėjimo, kuris įaugo nuo lopšio dienos, ir savo krašto meilės, kuri liejosi iš kiekvieno pievoje nuskinto žiedo ir kiekvienos dainos žodžio. Erškėteliais padabintoje „Ateityje“ visa tai buvo, bet ateitininkų būryje manęs dar trūko.

Kai 1920-ųjų rudenį grįžau į Vilnių po vasaros atostogų ir naujo bolševikų prasiveržimo, buvau jau penktokas ir nusprendžiau, kad sėdėti prie vienos tik knygos nedera. Reikia ir veikti. Vilnius tada buvo perėjęs į Lietuvos rankas, su bolševikais Maskvoje pasirašyta taikos sutartis (1920 liepos 12). Džiaugėmės atgauta Lietuvos žiląja sostine, nors telkėsi nauji niūrus debesys: iš pietų veržėsi lenkai. Kas iš vyresniųjų moksleivių nebuvo išėjęs savanoriu, suėjo į šaulių būrį. Tarp jų daug buvo ateitininkų. Pratinus atlikinėjom Trijų Kryžių kalvose. Vilniun lenkam besiveržiant (spalio 9), dauguma šaulių pasitraukė. Man, tokiam dar nedideliame berniūkščiui, buvo paliepta likti gimnazijos suole ir pamiršti, kad mokiausi ginklą vartoti. Bet kur tu ramiai išsėdėsi, kai vakaruose patrankos dunksi ir širdis kaista dėl lenkų klastos! Tai nuvedė į slaptą užfrontės darbą ir surišo su draugais, kurie dar rinkosi slaptiems ateitininkų susirinkimam.

Vieną sekmadienį, gruodžio 5, po Mišių Šv. Mikalojaus bažnyčioje, nuėjau tiesiai į ateitininkų susirinkimą Aušros Vartų bendrabutyje. Vos tik susirinkimui prasidėjus, iš Didžiosios prieglaudos atbėgo mergaitė, pranešdama, kad lenkai, prieglaudą apstoję, prisispyrę teiraujasi manęs. Mano pėdos buvo užuostos dar per pirmąjį kratą (lapkričio 23), bet tada buvau iš Vilniaus išėjęs su slaptu uždaviniu. Buvo suimti keli gimnazijos mokytojai ir mokiniai. Ant rą kartą suimti dar trys. Kalėjime išlaikyti ligi 1921 kovo 19, Pilsudskio vardinų. Ar būtų paleide, sugavę ir mane, neaišku. Vėliau teko patirti, kad įrodymus turėjęs ryšį su Lietuvos kariuomene, kovojusia su lenkais, turėjo tik prieš mane. Reikėjo nerti per frontą, kad keliolikai metų nematyčiau nei Vilniaus, nei tėviskus, nei motinos šermėnų. Bet ką tai reiškė prieš žuvusius kovos lauke už Lietuvos laisvę?

Prof. Simas Sužiedėlis (1903–1985) buvo Ateitininkų Federacijos vadovas 1952–1963. Ilgus metus redagavo laikraštį „Darbininką“, ėjusį New Yorke. 1966–1978 su kitais redagavo „Encyclopedia Lituanica“ anglų kalba. Daugelio istorinių knygų autorius. Kaip šiuose prisiminimuose minėta, nuo 1920 m. spalio dalyvavo lietuvių partizanų veikloje Lenkijos okupuotame Vilniaus krašte.

Suskaitmeninta „Ateitis“

Žurnalo numerius rasite tinklalapyje
www.spauda.org

Skaitmeninio projekto dosniai parėmė Ateitininkų šalpos fondas.

Jaunių ansamblis „Vėjas“, vad. Monika Murauskas.

Sauliaus Galavacko nuotr.

Lietuviai šoko, šoka ir šoks!

Vaikų grupė „Varpelis“, vad. Aušra Covalesky.

A. Covalesky nuotr.

LAIMA LIUTIKIENĖ

Vasario mėnuo – ypatingas. Be jokios konkurencijos kasmet tituluojamas trumpiausiu metų mėnesiu, lietuviams jis padovanoja net dvi įsimintinas datas – kasmet vis labiau populiarėjančią Pasaulinę cepelinų dieną ir Lietuvos Nepriklausomybės dieną. Pirmoji, užgimusi čia, Jungtinėse Amerikos Valstijose, yra dar visai „jaunutė“, o štai Nepriklausomybės diena skaičiuoja jau antrą šimtmetį. Kelias į nepriklausomybę, o sovietų okupacijos metais ir į jos atkūrimą nebuvo nei tiesus, nei lengvas. Tačiau tauta užaugino ne vieną dukrą ir sūnų, kurių drąsa ir stiprybė rado būdų išsaugoti lietuvišką sąvastį net sunkiausiais okupacijos metais. Vienas tokių būdų – unikali tradicija rengti tautos dvasią ir kultūrą puoselėjančias dainų ar šokių šventes, kurios, vaduojantis iš sovietinės okupacijos, virto „dainuojančia revoliucija“. Tradicija atlaikė okupaciją, išgyveno kitokius išbandymus, nepasiduos ir pandemijai!

Mažai tikėtina, kad buvo kita tokia šventė, kuriai ruošiantis teko

įveikti tiek netikėtumų ir besikeičiančių aplinkybių, kaip jų kliuvo organizuojant š. m. liepos 3 d. Philadelphijoje vykiančią Šokių šventę. Dukart perkelta data, gerokai išaugusios apšvietimo/garso paslaugų kainos, bendra šalies situacija ir arenos vadovų svečiams nustatyti apribojimai... Tačiau atkakliausiems ryžto nestinga. Sunkumų užgrūdinta organizatorių komanda ruošiasi – į šventę ketina atvykti beveik 40 grupių iš Kanados, JAV, Lietuvos ir Belgijos. Pradiniais duomenimis, istorinėje šventėje dalyvaus per 1200 šokėjų.

Dėl šiuo metu arenos keliamų reikalavimų (būti pasiskiepijusiems nuo COVID-19) sudėtinga numatyti tikslų šokėjų skaičių, tenka planuoti kelis galimus situacijos scenarijus. Meno grupė derina šokių kombinacijas, koordinuoja 2–3 mažesniams ar didesniams šokėjų skaičiumi pritaikomus variantus. Pasak šventės Meno vadovo Gintaro Grinkevičiaus, kovo–balandžio mėnesiais choreografiniai brėžiniai turėtų būti baigti. Ieškoma galimybių finansuoti išvažiuojamuosius apmokymus, kad per repeticijas šokėjų vadovus galėtų konsultuoti į vietas

nuvykę Meno grupės nariai. G. Grinkevičius nusiteikęs optimistiškai – vadovams, kaip ir Meno grupei, nelengva prisitaikyti prie dažnų pasikeitimų, tačiau bendromis jėgomis tikrai pavyks!

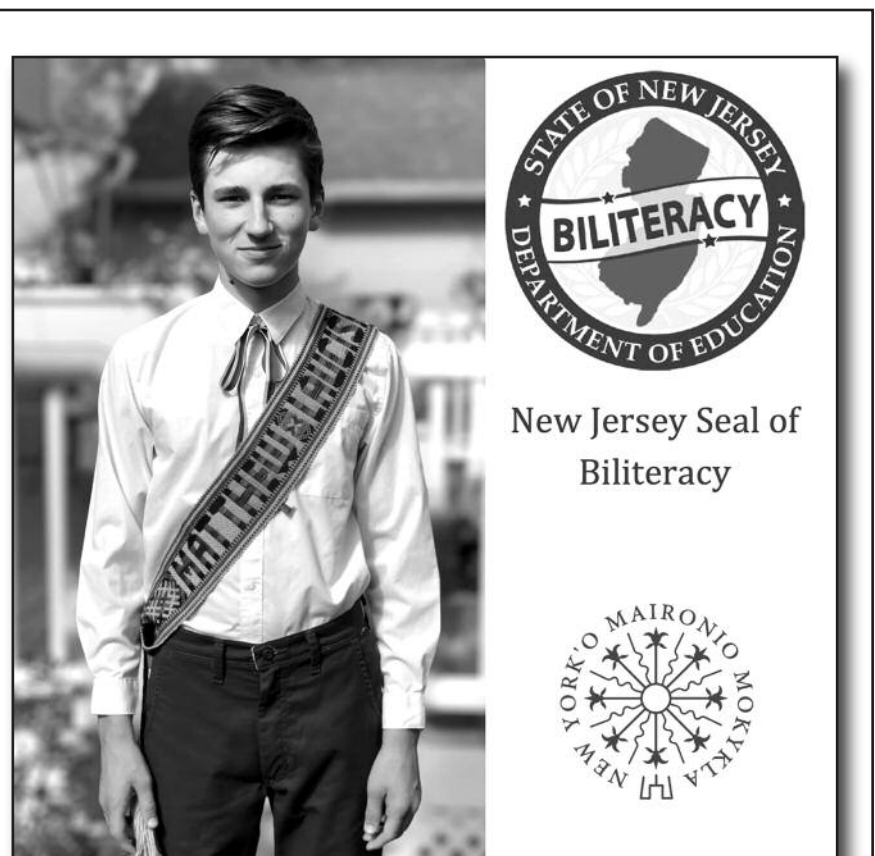
Nežinomybės daug, ir ji apsunkina sklandų darbą, bet žmonės ruošiasi. Šventėje dalyvauti ketina net šešios šokėjų grupės iš Illinojaus valstijos, po keturias iš Kalifornijos ir Lietuvos. Tarp tikrų šventės veteranų pamatysime ir ne vieną naujoką tiek iš JAV, tiek ir kitų šalių. Šventės šeiminei Philadelphijai atstovaus trys šokėjų ansambliai, o kaimyninė New Jersey valstija atsiunčia net keturias grupes. Pakalbinusi vienos iš jų – vaikų grupės „Varpelis“ – vadovę Aušrą Covalesky sužinojau, kad mažieji šokėjėliai šventės laukia su dideliu ne-

kantrumu, domisi jos tradicijomis ir simbolika. Vaikai ne tik noriai renkasi į repeticijas, su užsidegimu mokosi šokius, bet ir prašo leisti jiems stebėti suaugusiųjų grupės repeticijas. Su vaikais vadovė Aušra ne tik šoka, bet ir aptaria įvairiausių jiems rūpimus klausimus, kaip antai kas vaizduojama šventės logotipe ar kuo ypatinga šventės generalinė repeticija, kadangi šokėjėliams ši šventė bus pirmoji.

Grupės vadovė pabrėžė, kad ruošiantis šventei svarbiausia išlaikyti gerą nuotaiką ir užsidegimą. Repeticijos vyksta kiekvieną sekmadienį Dr. V. Kudirkos liuanistinės mokyklos patalpose, kur susirenka ir dar dvi šokėjų grupės – suaugusiųjų „Liesna“ (vad. Jurga Galavackienė ir Ieva Sireikytė) bei Monikos Murauskas vadovaujama jaunių grupė „Vėjas“. Džiugu, kad pastaroji šokėjų skaičiumi gerokai lenkia vaikų ir suaugusiųjų grupes – šaunu, kad jaunimas taip noriai įsitraukia! Tačiau dideliame šokėjų skaičiui reikia ir didesnių patalpų, kurių „Vėjas“ šiuo metu ieško.

Lietuvišką dvasią puoselėjančiam jaunimui Lietuvos Nepriklausomybės dienos proga norisi palinkėti neprarasti tos ypatingos mus visus jungiančios gijos. O visus kitus Šokių šventės organizatoriai kviečia nepasiduoti užsitęsusiems sunkumams ar slogiai nuotaikai – atvažiuokite į Philadelphiją šokti, ploti, susitikti su draugais ir švęsti nenutrūkstancią lietuvių tradiciją!

Laima Liutikienė – XVI Šiaurės Amerikos Tautinių šokių šventės atstovė viešiesiems ryšiams.

Pirmyn, Matai!

New Yorko Maironio liuanistinės mokyklos bendruomenė sveikina ir dėjuojasi savo auklėtiniu Matu Lauciskiu, kuriam suteiktas New Jersey valstijos oficialus dvikalbystės patvirtinimas – New Jersey Seal of Biliteracy. Šis pripažinimas skiriamas vidurinės mokyklos dvyliktokams, sėkmingai išlaikiusiems aukšto lygio kalbėjimo, skaitymo, klausymo ir rašymo įgūdžių egzaminą ne tik anglų, bet ir dar viena ar keliomis pasaulio kalbomis, šiuo atveju – lietuvių kalba.

Matas Maironio liuanistinės mokyklos duris pravėrė būdamas vos 2 metų amžiaus, nepertraukiamai mokėsi net 13 metų ir sėkmingai baigė 2020 m. Tačiau savo mokyklos nepamiršo ir šiuo metu dirba mokytojo padėjėju. Matas taip pat puikiai mokosi amerikietiškoje mokykloje, yra plaukimo komandos narys ir jau sulaukė kvietimų studijuoti net keliuose pasirinktuose universitetuose.

NY Maironio lit. mokyklos Facebook inf. ir nuotr.

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA

O. Scholz susitiko su Baltijos šalių vadovais

Berlynas (BNS, LRT.lt) – Maskva neturėtų nuvertinti Vakarų ryžto reaguoti į bet kokią Ukrainos ir Rusijos krizės eskalavimą, pareiškė Vokietijos kancleris Olaf Scholz.

„Šioje mums visiems kritinėje situacijoje Rusija neturėtų nuvertinti mūsų, kaip ES partnerės ir NATO sąjungininkės, vienybės ir ryžto“, – susitikęs su Baltijos šalių vadovais Berlyne sakė O. Scholz.

„Labai rimtai žiūrime į mūsų sąjungininkų susirūpinimą“, – pridūrė jis.

„Estija yra pasirengusi parūpinti ginklus ir amuniciją, kad padėtų Ukrainai apsiginti nuo Rusijos agresijos, bendradarbiaujant su mūsų sąjungininkais“, – sakė Estijos premjerė Kaja Kallas.

Baltijos valstybių vadovų ir Vokietijos kanclerio susitikime daugiausia dėmesio skirta saugumo situacijai regione: Rusijos karinių pajėgų telkimui prie sienos su Ukraina ir Baltarusijos teritorijoje bei poreikiui stiprinti NATO atgrasymo ir gynybinius pajėgumus rytiniame Aljanso flange.

Prezidentas Gitanas Nausėda akcentavo, kad Lietuvai nerimą kelia ne tik prie Ukrainos telkiamos Rusijos karinės pajėgos, bet ir didėjanti jų koncentracija Baltarusijos teritorijoje. Pasak šalies vadovo, sąjungininkų pasiryžimas didinti karines pajėgas rytiniame NATO flange siunčia vienybės ir stiprybės signalą, taip pat primena, kad NATO saugumas yra nedalomas.

G. Nausėda, kalbėdamas su Latvijos, Estijos ir Vokietijos Vyriausybės vadovais, pabrėžė, kad šiuo metu visi sąjungininkų veiksmai turėtų būti nukreipti į efektyvų atgrasymą. Tai, pasak Prezidento, galėtų būti daroma tiek didinant karines pajėgas regione, tiek iš anksto numatant galimas sankcijas.

„Turime sudaryti tokias sąlygas, kad karinė agresija prieš Ukrainą kainuotų per brangiai“, – sakė G. Nausėda.

Lietuvos vadovo vizito išvakarėse paskelbta, kad Vokietija didina savo karių kontingentą NATO EFP bataliono kovinėje grupėje Lietuvoje.

I. Šimonytė susitiko su NATO delegacija

Vilnius (ELTA) – Ministrė pirmininkė Ingrida Šimonytė susitiko su NATO generalinio sekretoriaus pavaduotoju Mircea Geoana ir Karinio komiteto pirmininku admiralu Rob Bauer.

Susitikimo metu aptarta saugumo situacija regione, destabilizuojantys Rusijos veiksmai, NATO gynybos ir atgrasymo stiprinimas bei papildomos saugumo priemonės Aljanso rytinėje dalyje.

Premjerė pabrėžė, kad Europai susiduriant su didžiausiu saugumo iššūkiu nuo šaltojo karo pabaigos ir Rusijai siekiant padalinti Europą į įtakos zonas, NATO vienybė ir tvirta pozicija yra kaip niekada svarbi.

Vokiškos kompanijos iš Lietuvos nesitrauks

Vilnius (ELTA, „Draugo“ inf.) – Prezidentas Gitanas Nausėda darbo vizito Vokietijoje metu ketina aptarti ir Kinijos spaudimo Lietuvai klausimą, teigia vyriausioji šalies vadovo patarėja Asta Skaisgirytė.

Prezidento patarėja atkreipia dėmesį, kad Prezidentūra iš Lietuvoje išikūrusių vokiškų kompanijų, kurios bendradarbiauja su Kinija, yra gavusi patikinimą, kad jos apie pasitraukimą nesvarsto.

„Gera, kad prieš vizitą gavome patikinimą iš Vokietijos kompanijų, kurios yra išikūrusios Lietuvoje, kad jos neketina trauktis“, – teigė A. Skaisgirytė.

Kinija spaudžia Vokietijos automobilių dalių milžinę „Continental“ ne-benaudoti jos gamykloje Lietuvoje pagamintų komponentų. Tokie veiksmai esą susiję su Lietuvos ir Kinijos diplomatinio konflikto dėl Taivaniečių atstovybės Vilniuje.

Viena didžiausių investuotojų Lietuvoje „Continental“ veiklą Kauno rajone pradėjo 2019 metų pabaigoje. Bendrovės gamykla buvo didžiausia investicija per 20 metų į gamybos sektorių Lietuvoje.

Šiomet balandį bendrovė Kauno laisvojoje ekonominėje zonoje pradėjo antros daugiau nei 90 mln. Eur. vertės gamyklos statybas, kurias planuoja baigti kitų metų pavasarį.

Bendros „Continental“ investicijos Kaune sieks apie 185 mln. Eur.

„Continental“ gamykloje gaminamos automobilių durų ir sėdynių kontrolės elementai, išmanios automatinės langų užtamsinimo sistemos, greičio palai-kymo sensoriai bei priekiniai radarai automatinio stabdymo funkcijai.

Taivanas padėjo Vilniui už vakcinas

Gaosiongas (LRT.lt) – Didžiausiam Taivano šviesų festivalyje Lietuvai buvo originaliai padėkota už į šalį atsiųstas COVID-19 vakcinas.

Taivano žibintų festivalis yra kasmetinis renginys.

Viena iš šviesų festivalio programų – bepiločių orlaivių šviesų šou, skirtas padėkoti Lietuvai, JAV, Japonijai, Slovakijai, Čekijai ir Lenkijai už padovanotas vakcinas Taivanui, kai Taivanas pernai patyrė sunkų COVID-19 protrūkį. Dronuose rodomos minėtų 6 šalių nacionalinės vėliavos.

Šviesų festivalis Taivane. Gaosiongo vyriausybės nuotr.

Policija ruošiasi Vasario 16-osios šventėms

Iškart po skandalingo Sausio 13-osios minėjimo Vilniuje, socialiniuose tinkluose, susijusiuose su Šeimų maršu, plito raginimai „atsiimti Vasario 16-ąją“, iš visos Lietuvos vykti į Vilnių, buvo informuojama kur galima įsigyti švilpynių, būgnų ir kitų triukšmą keliančių instrumentų ir rinktis prie „Naručio“ viešbučio. Svarbiausias maršinių tikslas – neleisti iš balkono tradicinę kalbą sakyti Atkuriamojo Seimo pirmininkui prof. Vytautui Landsbergiui.

Siekiant užtikrinti viešąją tvarką per Vasario 16-osios renginius sostinėje, gali būti tikrinami į šventę važiuojančių asmenų automobiliai, bus kontroliuojami žmonių srautai Vilniaus senamiestyje, einantys į valstybinius renginius, nešties būgnų, kitų triukšmą keliančių priemonių negalės, sako Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato (AVPK) viršininkas Saulius Gagas.

Sausio 13-osios minėjime prie Seimo, sakant kalbas nuo scenos dalis susirinkusiųjų žmonių ėmė švilpti, rékti, trunkyti būgnus, parodė, kad Vasario 16-osios šventėms reikia ruošti kruopščiau, siekiant užtikrinti, kad nepasikartotų Sausio 13-osios minėjimo scenarijus.

Vilniaus policijos vadovas pabrėžė, kad policija atidžiai stebi socialinius tinklus, žiniasklaidą, pasitelkdami kitus būdus, rinkdami informaciją apie galimus trikdžius Vasario 16-osios šventės metu.

„Ir mes ruošiamės netradiciškai, įžvelgdami kai kurias rizikas, grėsmes, ypatingai viešosios tvarkos užtikrinimui. Skirsime šventei didžiulį dėmesį“, – pabrėžė S. Gagas.

Policija padarė išvadą

Anot jo, pareigūnai Vasario 16-ąją sostinėje dirbs sustiprintomis pajėgomis, bus pasitelkti ir kolegos iš kitų apskričių.

„Policijos pareigūnų bus pasitelkta ir iš kitų šalies apskričių į pagalbą Vilniaus policijai. Vilniečiai policininkai dirbs taip pat padidintomis pajėgomis, užtikrinant viešąją tvarką, ypatingai senamiestyje, Pilies gatvėje ir kitur“, – tvirtino Vilniaus AVPK viršininkas.

Pilies gatvėje išikūrusių Signatarų namų balkone tradiciškai planuojama Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo pirmininko Vytauto Landsbergio kalba.

S. Gagas tvirtino, kad asmenų, kurie mėgins į šventės vietas patekti su būgnais, dūdomis, švilpynėmis ar kitomis triukšmą keliančiomis priemonėmis, bus paprašyta šių daiktų nesinešti. Jei jie nesutiks, į vietas, kur vyks šventės, pasak Vilniaus AVPK vadovo, nebus įleisti.

„Mes pasakytume: gerbiamieji, čia vyksta minėjimas, tai būgnai, kitos triukšmą keliančios priemonės, megafonai šitame renginyje nėra reikalingi, prašome tuos daiktus pasidėti. Galite ateiti į renginį, klausytis, bet šitos jūsų priemonės trukdo“, – sakė jis.

„Mes visada sakome, kad policija filmuoja renginį, imamės aktyvių veiksmų, išpėdami žmones. Bet, jei žmonės nepaiso mūsų išpėjimų, jei yra matomi Administracinių nusižengimų kodekso rémuose daromi pažeidimai, tai tokie veiksmai bus įvertinti ir administracinė atsakomybė bus taikoma“, – aiškino S. Gagas.

Tądien norėta surengti ne vieną protesto akciją, tačiau Vilniaus miesto savivaldybė nedavė leidimų protestuoti nei Lietuvos šeimų sąjūdžiui, kuris teikė tris prašymus, nei už šnipinėjimą Rusijai nuteistam Algirdui Paleckiiui, teikusiam vieną prašymą.

„Atsiimti Vasario 16“

Vilniaus policijos vadovas neatmetė, kad ne visi žmonės žinos, jog jokių protestų Vasario 16-ąją sostinėje nenumatoma, tad vyks į Vilnių protestuoti. Dėl to sostinės priegiose gali būti stabdomi automobiliai, tikrinama, kas jais yra vežama.

„Galbūt ne visus žmones pasiekė ta informacija (Vilniaus miesto savivaldybės sprendimai neišduoti leidimų protestams Vasario 16-ąją – LRT.lt), tai mes darome tas policines priemones keliuose, vedančiuose į Vilnių – jei policijos pareigūnai mato, kad žmonės vyksta į protestą, tai mes apžiūrime transporto priemones, pabendraujame su žmonėmis ir paaiškiname, kad protesto renginių Vilniuje šiam momentui neturime, kad yra šventiniai renginiai ir viskas, o tos priemonės, kurios naudojamos triukšmui sukelti, neturėtų būti naudojamos“, – aiškino S. Gagas.

„Tikiu, kad Lietuvos žmonės moka tinkamai švesti, gerbia vieni kitus, žino, kad turi ne tik teises, bet ir pareigas. Tai įrodo 30 metų vykę renginiai, kurie vyko sklandžiai. Jeigu bus tokių, kurie mano kitaip ir bandys šventę trukdyti, tai policija užtikrins viešąją tvarką“, – kalbėjo pašnekovas.

Gytis Pankūnas, LRT.lt

Lietuvos šeimų sąjūdžio vadovas Raimondas Grinevičius jau „matuojasi“ balkoną. „Facebook“ nuotr.

PASAULIS

Parengė Vitalius Zaikauskas

Vyko derybos su Rusijos ir Ukrainos lyderiais

Washingtonas (BNS) – Prancūzijos prezidentas Emmanuel Macron informavo JAV prezidentą Joe Biden apie šią savaitę įvykusius susitikimus su Rusijos ir Ukrainos lyderiais.

„Jie aptarė prezidento Macron pastaruosius susitikimus, – sakoma pranešime. – Jie taip pat kalbėjosi apie tęsiamas diplomatines ir atgrasymo pastangas, vykdomas glaudžiai koordinuojant su mūsų sąjungininkais ir partneriais, atsakant į besitęsiantį Rusijos karinių pajėgų telkimą prie Ukrainos sienų.“

E. Macron šią savaitę susitiko Kremliuje su Rusijos prezidentu Vladimiru Putinu, taip pat aplankė Kijeve Ukrainos prezidentą Volodymyrą Zelenskį, ieškodamas diplomatinės išeities iš krizės, kurią sukėlė Maskva, pasiūsdama stiprias pajėgas prie sienų su Ukraina ir reikalaujama, jog šiai šaliai niekada nebūtų leista įstoti į NATO.

Po šių susitikimų tiek Prancūzijos, tiek Rusijos pareigūnai paskelbė atsargiai optimistinių pareiškimų, tačiau Kremlius siuntė prieštarungus signalus ir tebestiprina pajėgas prie Ukrainos sausumos ir jūrinių sienų.

Ateinančią savaitę į Ukrainą ir Rusiją vyks Vokietijos kancleris Olaf Scholz, vasario 7 dieną apsilankęs Baltuosiuose rūmuose.

Baltieji rūmai ne kartą sakė besistengiantys išlaikyti vieningą frontą kartu su Europos valstybių sostinėmis.

Baugina Rusijos pajėgų telkimas pratyboms

Briuselis (ELTA) – Rusijos pajėgų dislokavimas karinėms pratyboms Baltarusijoje ir prie Ukrainos sienų yra „pavoingas momentas“ Europos saugumui, pareiškė NATO vadovas.

„Atidžiai stebime Rusijos pajėgų dislokavimą Baltarusijoje, kuris yra didžiausias nuo Šaltojo karo pabaigos“, – sakė NATO generalinis sekretorius Jens Stoltenberg. „Tai pavojingas momentas Europos saugumui. Rusijos pajėgų skaičius didėja. Įspėjimo apie galimą puolimą laikas trumpėja“, – sakė jis.

J. Stoltenberg ir Jungtinės karalystės premjeras Boris Johnson perspėjo Rusiją, kad NATO dislokuoja daugiau pajėgų savo rytinėse valstybėse narėse, pavyzdžiui, Lenkijoje ir Rumunijoje, ir kad Rusijos elgesys jų neatgrasys.

„Atsinaujinusi Rusijos agresija lems didesnę NATO buvimą, o ne mažesnę“, – sakė J. Stoltenberg.

NATO yra pasirengusi pradėti derybas su Rusija dėl deeskalavimo ir ginklų kontrolės, bet perspėjo, kad Aljansas nesileis į kompromisus dėl savo atvirumo politikos.

Nepaisant visų pastangų užmegzti kontaktą su Vladimiru Putinu nuo pat pajėgų telkimo pradžios, Rusija ir toliau tikrai didina savo buvimą ir pasirengimą kovai rengdama pratybas Baltarusijoje ir Juodojoje jūroje.

„Matome, kad prie Ukrainos sienų sutelktas didžiulis skaičius taktinių bataliono grupių – 70 ar daugiau, – sakė Jungtinės karalystės premjeras Boris Johnson. – Tai bene pavojingiausias momentas, sakyčiau, kelių artimiausių dienų laikotarpiu per didžiausią saugumo krizę, kokią Europa matė per daug dešimtmečių“.

Prašo tyrimo dėl D. Trump veiksmų

Washingtonas (BNS) – JAV Nacionalinis archyvas, saugantis prezidentų dokumentus, paprašė Teisingumo departamento tirti, kaip eksprezidentas Donald Trump elgėsi su oficialiais dokumentais.

Pastarosiomis savaitėmis pasirodė naujos informacijos, kad D. Trump netinkamai tvarkė oficialius dokumentus. Nacionalinis archyvas patvirtino, kad iš D. Trump valdų Floridoje paėmė 15 dėžių su dokumentais.

Šias dėžes buvęs prezidentas išsivežė išvykdamas iš Washingtono. Jose yra dokumentų, atspindinčių oficialių susirašinėjimų su Šiaurės Korėjos lyderiu Kim Jong Un, D. Trump jo kadencijos pradžioje paliktas ankstesnio prezidento Barack Obama laiškas.

Pagal 1978 metų Prezidentų įrašų įstatymą (PRA), priimtą po „Watergate“ skandalo, JAV prezidentai visus savo elektroninius laiškus, laiškus ir kitus darbo dokumentus turi perduoti Nacionaliniam archyvui.

Ši agentūra patvirtino, kad D. Trump buvo įpratęs plėšyti darbo dokumentus – pagal PRA tai draudžiama.

D. Trump ginčijosi su Nacionaliniu archyvu ir nesėkmingai traukė jį į teisimą norėdamas neleisti perduoti Baltųjų rūmų dokumentų Kongreso komitei, tiriančiam 2021 metų sausio 6-osios riaušes JAV Kapitolijoje.

Nacionalinio archyvo darbuotojai parsivežė daug valstybinių dokumentų iš D. Trump rezidencijos. Gerald Herbert/AP nuotr.

Rytų Europa: nesileiskime manipuliuojami Putino

Vystantis aštriausiai priešpriešai tarp Rusijos ir Vakarų šalių nuo Šaltojo karo pabaigos buvusios komunistinio bloko šalys ragina laikytis griežtesnės pozicijos ir nesileisti į kompromisus su Maskva.

Prancūzijos retorika apie „teisėtą“ Rusijos susirūpinimą ir Vokietijos glaudūs energetikos ryšiai su Maskva verčia tokias šalis kaip Lenkija ir Baltijos valstybės nerimauti dėl pasaulio galiūnių diplomatijos.

„Lenkija dėl Rusijos veiksmų laikosi ryžtingiausios, kategoriškos pozicijos“, – praeitą savaitę visuomeninei televizijai sakė Lenkijos nacionalinio saugumo biuro vadovas Pawel Soloch.

Jo komentarai buvo paskelbti po vasario 8 dieną Berlyne įvykusio Prancūzijos, Vokietijos ir Lenkijos lyderių susitikimo, per kurį buvo aptarta priešprieša su Rusija, sutelkusi prie sienos su Ukraina stiprias pajėgas, kaip manoma, ruošiantis dideliam įsiveržimui į kaimyninę šalį.

Lenkijos prezidentas Andrzej Duda tvirtai Vakarų ragino būti vieningus ir aiškino, kad „negalime leisti, kad mumis manipuliuotų esant šiai padėčiai“.

„Esu įsitikinęs, kad mums pavyks. Mums reikalinga protinga, bet tvirta ir ryžtinga pozicija“, – pabrėžė A. Duda.

Estijos premjerė Kaja Kallas irgi kalbėjo apie būtinybę laikytis griežtos pozicijos Rusijos atžvilgiu, ir argumentavo, jog „tikras dialogas negali vykti įrėmus ginklą“.

„Nedarysime kompromisų dėl pagrindinių principų, įskaitant kiekvienos valstybės teisę rinktis savo kelią“, – sakė ji.

„Privalome laikytis tvirtai ir vieningai. Jeigu nesugebėsime to padaryti, tai pasiųstų drąsinantį signalą Rusijai ir galėtų vesti prie panašios rankos laužimo politikos kitur“, – kalbėjo K. Kallas.

Rusija reikalauja niekada neleisti Ukrainai tapti NATO nare ir nori, kad JAV vadovaujamas karinis aljansas sumažintų savo kontingentus ir karinę veiklą buvusiose komunistinėse Rytų ir Vidurio Europos šalyje.

„Prisiminimai ir grėsmės suvokimas“

Varšuvoje dirbantis politikos ekspertas Marcin Zaborowski sakė, jog „ne paslaptis“, kad Lenkija vertina Ukrainos krizę kitaip negu Vokietija ar Prancūzija.

„Lenkija daug labiau palaiko Ukrainos pareiškimus dėl teritorinio vientisumo ir šiuo metu daug mažiau atvira kompromisui su Rusija“, – sakė jis.

„Lenkija yra tvirčiausia Ukrainos rėmėja Europoje. Mūsų siena su Ukraina – pati ilgiausia, turime didelę [ukrainiečių] diasporą“, – sakė M. Zaborowski, strateginių tyrimų centro „Globsec“ politikos direktorius.

„Jeigu Ukraina tvirtai įstrigtų Rusijos įtakos sferoje, tai iškart sukeltų neigiamų pasekmių Lenkijos saugumui“, – pridūrė jis.

Lietuva, Latvija ir Estija baiminasi, kad po Ukrainos Rusija gali nusiitaikyti į jas.

„Visos Vidurio ir Rytų Europos šalys patyrė Rusijos okupaciją, neleidusią joms tapti Europos Sąjungos narėmis“, – sako strateginių tyrimų centro „Visegrad Insight“ vyriausiasis redaktorius Wojciech Przybylski.

„Taigi, šį jautrumą iš dalies lemia – kaip ir bet ką politikoje – prisiminimai ir grėsmės suvokimas“, – sakė jis.

Skirtingas greitis, vienoda kryptis

Rusijos prezidentas Vladimiras Putinas parodė suvokiantis šių šalių keblią padėtį.

„Baltijos valstybės ir kitos šalys, mūsų kaimynės, esą jaučiasi nesaugios. Kodėl – neaišku“, – sakė V. Putinas po susitikimo su Prancūzijos prezidentu E. Macton.

„Bet koku atveju jos naudojasi tuo kaip dingstimi formuoti politiką, kuri yra nedraugiška Rusijai“, – pridūrė jis ir atkreipė dėmesį, kad šios šalys „pumpuoja į Ukrainą šiuolaikinę ginkluotę“.

Pasak W. Przybylski, Vidurio Europos šalys pademonstravo „ryžtingumą teikiant tiesioginę paramą Ukrainai“, kitaip negu jų sąjungininkės Vakarų Europoje.

„Kita vertus, Vokietija ir Prancūzija juda ne kitokia kryptimi. Jos tiesiog juda skirtingu greičiu, sprendžiant šiuos reikalus“, – aiškino ekspertas.

W. Przybylski pridūrė, kad nepaisant V. Putino noro matyti susiskaldžiusią Europą, „vienybė vyrauja“ ir neatrodo, kad Prancūzija ir Vokietija būtų linkusios aukoti Vidurio Europą dėl Rusijos interesų.

Vidurio ir Rytų Europos šalyse veikia „juntamas nepasitikėjimas, jog šių [Vakarų Europos] šalių elitas nepakankamai aiškiai išvelgia grėsmę, kylantį iš dabartinės padėties“, – sakė W. Przybylski.

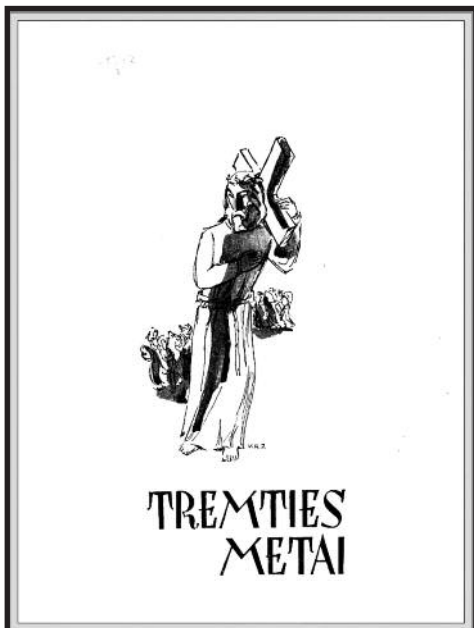

Kuo daugiau vienas po kito Vakarų valstybių vadovų vyksta pas V. Putiną, tuo labiau jis jaučiasi esąs padėties šeimininkas.

Vida/Press nuotr.

SVARBIOS ŠIŲ METŲ SUKAKTYS

Lietuvių rašytojų draugijai – 90 (II)

Lietuvių rašytojų metraštis „Tremties metai“ (Tübingenas: Patria, 1947).

Vydūnas (trečias iš k.) – pirmajame LRTD suvažiavime. Don Šulaičio nuotr. ir LRTD suvažiavimo sveikinimo laiškas Vydūniui, jam tapus draugijos garbės nariu, 1947 m.

Lietuvių rašytojų draugija (LRD), įsteigta 1932 m. vasario 21 d. Vytauto Didžiojo universiteto Humanitarinių mokslų fakultete, yra pirmoji savarankiška lietuviškai rašančių rašytojų, vertėjų, literatūros tyrėjų ir kritikų organizacija. Iki 1944 m. veikusi Lietuvoje, organizacija 1946 m. pavadinimu Lietuvių rašytojų tremtinių draugija buvo atkurta Vokietijoje nuo antrosios sovietų okupacijos pasitraukusių pabėgėlių. Nuo 1950 m. iki dabar draugija veikia JAV.

Prisiminkime šiemet 90-ąjį jubiliejų švenčiančios organizacijos istoriją.

Tęsinys. Pradžia – vasario 10 d. laidoje

Praėjus vos keliems mėnesiams po Antrojo pasaulinio karo pabaigos, 1946 m. sausio 25–26 dienomis Tübingene, Vokietijoje, įvykusiame suvažiavime buvo atgaivinta Lietuvių rašytojų draugija, pasivadavusi Lietuvių rašytojų tremtinių draugija (LRTD).

Pirmajame draugijos suvažiavime vyko valdybos ir revizijos komisijos rinkimai, svarstyti einamieji reikalai, priimti atsisaukimai, rezoliucijos ir sveikinimai. Paskaitas skaitė prof. Juozas Brazaitis, prof. Stasys Yla ir Bernardas Brazdžionis. Surengta literatūros popietė, o vakare įvyko 100-tasis „Čiurlionio“ vardo ansamblio koncertas.

LRTD suvažiavimas suvienijo po keliasdešimt DP Vokietijos stovyklų išsibarsčiusius lietuvių rašytojus.

Nuo pat draugijos atkūrimo pradžios iki 1949 m. jai vadovavo rašytojas Stasys Santvaras. Kiti valdybos nariai buvo Vaclovas Biržiška, B. Brazdžionis, Stepas Zobarskas ir Pulgis Andriušis.

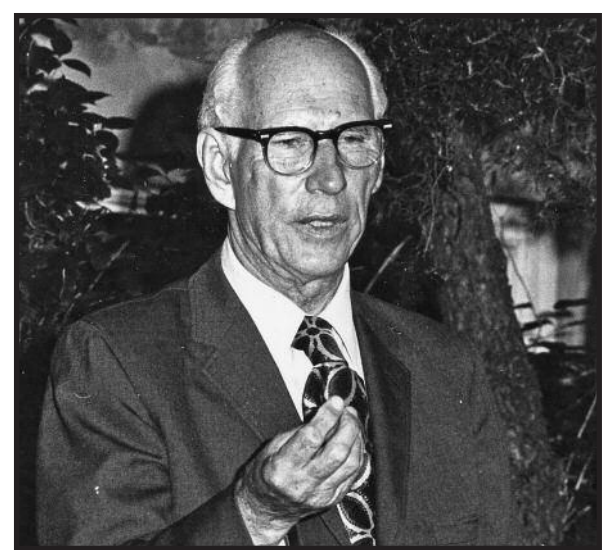
Pirmojo suvažiavimo metu išsakyta nuomonė parašyti ir išplatinti lietuvių rašytojų tremtinių atsisaukimą ir demokratinio pasaulio rašytojus. B. Brazdžionius suabejojus, ar dabar tinkamas laikas tokį atsisaukimą pasirašyti, užvirė karštos diskusijos. Vis dėlto „[p]o ilgesnių diskusijų nutariama atsisaukimą pasirašyti ir Bernardas Brazdžionis perskaito jo tekstą, kuriam pritariama karštais plojimais“ (Iš LRTD pirmojo suvažiavimo protokolo). Vėliau LRTD pirmininkas S. Santvaras pripažins, jog „[a]tsisaukimas gyvesnio atgarsio susilaukė tik Prancūzijoje, Italijoje ir Vokietijoje“.

LRTD pirmojo suvažiavimo dalyviai sveikinimus išsiuntė Vyriausiajam Lietuvos išlaisvinimo komitetui (VLIK'ui), Lietuvos Raudonojo Kryžiaus Vyriausiajai valdybai, Bendrajam Amerikos lietuvių fondui (BALF'ui),

Amerikos lietuvių tarybai (ALT'ui), Amerikos lietuvių spaudai, Amerikos lietuvių rašytojams ir lietuviams rašytojams Prancūzijoje ir Švedijoje. Amerikos lietuviams skirtame sveikinime rašoma: „Mūsų nuoširdus sveikinimas ir kvietimas: visur, visom priemonėm, visom literatūrinėm formom kelkite Lietuvos vardą ir kovokite dėl Lietuvos Nepriklausomybės.“

1945 m. Vakarų Vokietijos teritoriją padalinus tarp sąjungininkų, DP stovyklose apsigyvenę lietuviai atsidūrė skirtingose zonose: amerikiečių, prancūzų ir anglų. Kiekvienoje zonoje galiojo skirtingos taisyklės, pvz., reikėjo gauti leidimus organizuojant renginius, leidžiant lietuvišką spaudą ir pan. 1946 m. gruodžio 3 d. LRTD pirmininkas S. Santvaras kreipėsi į amerikiečių karinę valdžią, prašydamas išduoti leidimą toliau Miunchene leisti kultūros žurnalą „Aidai“ (red. Kazys Bradūnas). Po ilgų rūpesčių „Aidai“, ilgainiui tapę neoficialiu draugijos leidiniu, karinės valdžios leidimą gavo.

Vos atsikūrusi, Rašytojų draugija ėmėsi rengti pirmosios lietuviškos knygos 400 metų sukakties minėjimus. Šiai progai buvo paskirtas ir „Tremties metų“ metraštis, kurį parengė ne maža kokiai nors literatūrinei srovei priklausančių rašytojų grupelė, bet telktinis kūrėjų būrys. Taip į 1947 m. leidyklos „Patria“ išleista metraštį (red. B. Brazdžionis) pavyko suburti net 70 (ne tik Vokietijos DP stovyklose gyvenusių) rašytojų. Metraščio pratarėjas LRTD pirmininkas S. Santvaras rašė: „... būdami Nepriklausomaj Lietuvoj, būtumėm tą savo kultūros sukaktį atžymėję patvaresne ir vertingesne medžiaga. Tačiau mūsų jėgos suskaldytos, mūsų daliniai išblaškyti. Labai praretintom gretom mes išeinam į viešumą. Bet išeinam vieningi ir kaip niekad kupini vilties ir ti-

Pirmasis LRTD pirmininkas Stasys Santvaras.

Č. Čikoto nuotr.

kėjimo į lietuvių tautos prisikėlimą ir jos genijų.” Nors panašios apimties metraštį planuota išleisti ir kitais metais, deja, šio sumanymo įvykdyti nepavyko.

Šalia literatūrinio žurnalo (kurio, deja, taip ir nepavyko išleisti) ir LRTD metraščio keltas tikslas leisti lietuvių kūrinius kitomis kalbomis, pristatyti savo kultūrą pasaulyje. Nors tai buvo pabrėžta dar pirmajame draugijos suvažiavime, rezultatai pasirodė tik po kelerių metų. 1947–1948 metais išleistos knygos anglų ir vokiečių kalbomis apie Lietuvos istoriją, lietuvių liaudies meną, išėvijos lietuvių dailininkus.

Nukelta į 13 psl.

1948 m. Vokietijoje anglų kalba pasirodė išskirtinės knygos: A. Šapokos „Lithuania through the Ages“, T. J. Vizgirdos „Vilnius, The Capital of Lithuania“ ir J. Baltrušaičio „Lithuanian Folk Art“. Visos trys – iš serijos „Lithuania: Country and Nation“.

Istorinė Vasario 16-oji: šaltis, meilė ir paslaptys

Vasario 16-oji – data, kurią prisimename kasmet, minime ją jau antrą šimtmetį ir, atrodytu, jau viską apie ją žinome. Tačiau, ar žinojote, kad galbūt Lietuvos nepriklausomybės aktas būtų pasirašytas ne Signatarų, o Jono Basanavičiaus namuose, jei tik juose nebūtų buvę taip šalta? 1918-ųjų žiema buvo itin šalta ir speiguota. Ar žinojote, kad vienas signataras vos nepramiegojo svarbiausio Lietuvai įvykio?

Buvo šalta

1918 m. vasario 16 d. Lietuvos Taryba paskelbė Lietuvą nepriklausoma valstybe. Tai buvo viena šalčiausių XX a. žiemų. Iki dabar yra prisiminama, kad 1917–1918 m. žiema buvo labai šalta, speiguota.

O A. Stulginskis, prisiminęs tą šalčiu stingdantią naktį, sakė: „Oras bjaurus, kaip kad jis dažnai pas mus vasario mėnesį esti. Šlapias sniegas taip ir lipdo akis.“

Kunigas Povilas Dogelis rašo, kad iš pradžių Taryba buvo susirinkusi pas J. Basanavičių, o tik po to patraukė į Štralio namus, kaip tuomet buvo vadinti Signatarų namai. „Vasario 16 d. Lietuvos Tarybos nariai šio akto pasirašyti ir paskelbti buvo susirinkę Lietuvių mokslo draugijos namuose pas daktarą

Ir šį kartą susirinkę pas jį Tarybos nariai netvėrė iš šalčio ir apie aštuntą valandą vakaro visi persikėlė į Lietuvių komiteto nukentėjusiems dėl karo šelpti būstinę Didžiojo gatvė nr. 30, Štralio namuose“, – rašo kunigas.

Pasirašė pagal abėcėlę

Lietuvos Nepriklausomybės dokumentą pasirašė 20 signatarų. Jauniausias Nepriklausomybės Akto signataras – Kazys Bizauskas. Tuo metu jam buvo tik 25 metai. Vyriausiasis signataras Jonas Basanavičius tuo metu ėjo 67-us metus.

Pirmiausia Lietuvos Tarybos pirmininku buvo išrinktas Jonas Basanavičius. Jis perskaitė Nepriklausomybės akto tekstą, o po to jį pasirašė visi Tarybos nariai. Ši akimirka ir yra įamžinta garsiajame Kalpoko paveiksle.

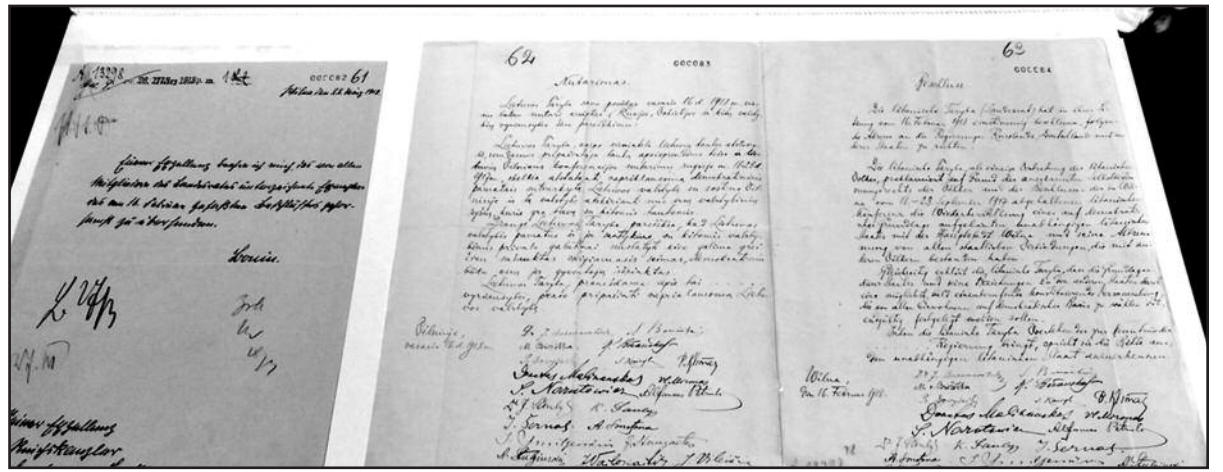
O štai kaip tą akimirką prisiminė Aleksandras Stulginskis: „Kviečiamas seniausio amžiaus. Toks buvo dr. J. Basanavičius. Kuklus senelis kelias iš savo kėdės, kad užimtų pirmininko vietą, ir sako: ‘Kaip aš čionai tokiam svarbiam reikalui – gal nesugebėsiu...’ Didelio sugebėjimo ir nebuvo reikalo, nes rezoliucija, t. y. Nepriklausomybės skelbimo tekstas, buvo iš anksto paruoštas ir net rašomąja mašinėle 2 egzemplioriais atspausdintas. Užteko pirmininkui tą rezoliuciją perskaityti. Visi be diskusijų jai pritarė ir alfabetine pavidaziu tvarka pasirašė.“

Namas, kuriame buvo pasirašytas Aktas, išliko iki dabar. Tai Signatarų namai (anksčiau – Štralio namas). Jame 1918 m. vasario 16 d. dvidešimt Lietuvos Tarybos narių pasirašė Lietuvai svarbiausią dokumentą. Po Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo namas priskirtas muziejui, kuris buvo atidarytas 2000 m. Nuo 2003 m. muziejus tapo Lietuvos nacionalinio muziejaus filialu. Signatarų namuose iki dabar vyksta kasmetiniai Vasario 16-osios paminėjimai. Šiame name eksponuojamas Vokietijos Federacinės Respublikos užsienio reikalų ministerijos Politiniame archyve Liudo Mažylio rastas 1918 m. vasario 16 d. nutarimas dėl nepriklausomos Lietuvos valstybės atkūrimo.

Signataras posėdį pramiegojo

Politologo Romualdo Lopatos knygoje apie signatarą Donatą Malinauską teigiama, kad šis dokumentą pasirašė vėliau už kitus, nes posėdį pramiegojęs. Ši versija nėra patvirtinta, tačiau akivaizdu, kad pasirašyta kita plunksna. Iki šiol neaiški ta viena su Vasario 16-osios aktu susijusi istorija. Kol kas nepatvirtinta Tarybos nario D. Malinausko pavėlavimo į pasirašymo procedūrą versija.

„Kaip pavyko išsiaiškinti, bajorišku gyvenimo būdu pagarsėjęs D. Malinauskas posėdį pramiegojo. Negaliu sakyti, kad taip atsitiko dėl to, jog jis iš vakaro daug išgėrė. Bet, mano kolegos teigimu, yra dokumentų, kuriuose rašoma, jog už šį poelgį D. Malinauskas nuo J. Basanavičiaus gavo per veidą. Tačiau neaišku, kiek vėliau jis pasirašė: ar po pietų, ar kitą dieną“, – rašė R. Lopata.

Ilgus metus dingusį ir ieškotą Vasario 16-osios Lietuvos nepriklausomybės aktą Vokietijos Užsienio reikalų ministerijos politiniame archyve surado VDU prof. Liudas Mažylis. Dokumento originalas kurį laiką buvo eksponuojamas Signatarų namuose.

Archyvinės nuotraukos iš interneto

Pirmasis aktas – vokiečių kalba

Vasario 16-osios aktas pirmą kartą viešai buvo paskelbtas vokiečių kalba Berlyne leistuose laikraščiuose „Vossische Zeitung“ (1918 m. vasario 18 d.) ir „Tägliche Rundschau“ (1918 m. vasario 19 d.). Dokumentas Vokietijoje atsidūrė vokiečių kareivio socialdemokrato Oskaro Woehrle dėka. Dar du Akto tekstai oficialiai buvo įteikti Vokietijos valdžios atstovams Lietuvoje. Visi jie greičiausiai buvo pasirašyti Lietuvos Tarybos narių.

Oskaras Woehrle susižavėjo Lietuvos istorija, Vilniumi ir simpatizavo lietuvių siekiams atkurti savo valstybę. Tiesa, buvo kalbama, kad jis simpatizavo ir lietuvaitei ir tai buvo pagrindinė priežastis, kodėl jis rėmė lietuvius. Kad ir kaip ten buvo, su juo buvo sutarta, kad jis Lietuvos nepriklausomybės aktą perduos Vokietijos laikraščiams. Kadangi Tarybos nariai buvo vokiečių sekami, šią operaciją įvykdė Jadvyga Chodakauskaitė. Jos sesuo tuo metu jau buvo ištekėjusi už Antano Smetonos.

Viskas vyko labai paslaptinai. Štai kaip tai vėliau prisiminė Jadvyga: „Buvo pasiūlyta man vieną vakarą susitikti su O. Woehrle Lietuvių mokslo draugijos patalpose ir įteikti jam kalbamą dokumentą. Vieną raktą į Mokslo draugijos patalpas gavo ponas O. Woehrle, kitą – aš. Jis turėjo nueiti į draugijos buveinę anksčiau ir laukti manęs, neužsibėdamas šviesos ir užsirakinęs. Man įėjus su savo raktu, aš jam tamsoje įteikiau voką su deklaracijos tekstu ir pirmoji išėjau. O jis turėjo išeiti kiek vėliau. Už keelių dienų jis mums pranešė savo uždavinį įvykdeš.“

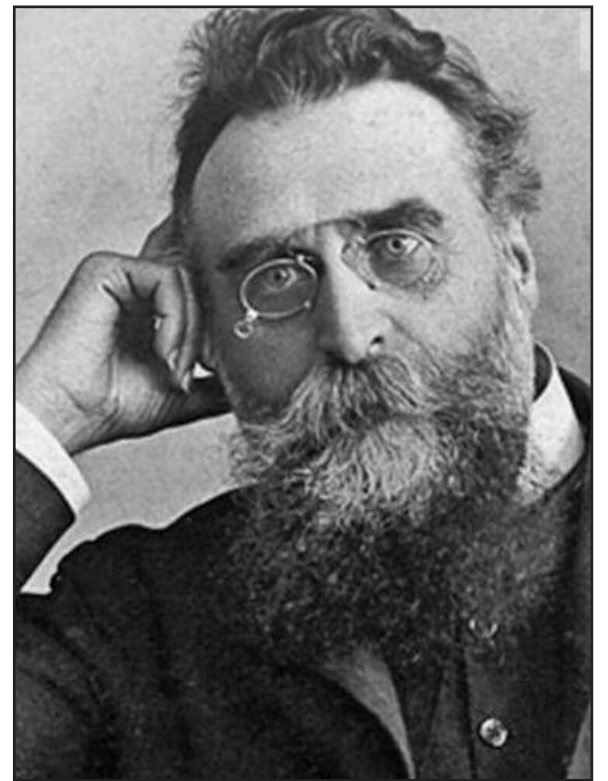
Tikėjimą, jog vokiškasis Vasario 16 d. akto variantas buvo saugomas kuriame nors Vokietijos archyve, patvirtino europarlamentaras, profesorius Liudas Mažylis. Jis Vokietijai siuntė 1918 m. vasario 16-osios Nepriklausomybės Akto originalą rado politiniame Vokietijos užsienio reikalų ministerijos archyve 2017 metų kovo mėnesį.

Privilegijos ir šeiminių padėtis

Lietuvos Tarybos nariai daug keliavo. O ypač jų pamėgtas buvo Berlyne esantis viešbutis „Adlonas“. Įdomiausia tai, kad tuo metu tai buvo bene vienintelis Europos viešbutis, kurio kambariuose buvo įrengtas dušas.

Vilmos Akmenytės-Ruzgienės ir Žydrūno Mačiuko publikacijoje „Nepriklausomybės sąsiuviniai“ aptariami signatarų likimų vingiai.

Prieš šimtą metų tvirtai laikytasi nuostatos, kad, sukurdamas šeimą, žmogus parodo savo brandą ir atsakingumą. Visi šešiolika Lietuvos Tarybos pasauliečių buvo vedę, jų žmonos – penkios bajoraitės, penkios kitatautės, devynios iš nekilmingų šeimų kilusios lietuviškos. Absoliuti dauguma jų buvo išsilavinusios, savo vyrų bendramintės ir bendradarbės, tik vienas Pranas Dovydaitis gyvenimo palydovę pasirinko mažaraštę merginą iš giminės Marcelę Bucevičiūtę. Jono Basanavičiaus romantiška ir tragiška Prahoje užsimezgusi pažintis su pedagoge Eleonora Gabriele Mohl truko vos penkerius metus. Eleonora mirė. Kiti vyresnieji institucijos nariai irgi jau buvo spėję sukurti šeimas, o trečdalis, ypač jauniausi, susituokė laikotarpiu nuo 1915 iki 1921 metų: Kazimieras Bizauskas, Steponas Kairys, Petras Klimas, Aleksandras Stulginskis, Jurgis Šaulys, Jokūbas Šernas, Jonas Vailokaitis. Keletas iš jų šeimą sukūrė dukart: nelaimingos buvo pirmosios J.

Lietuvos Tarybos pirmininkas Jonas Basanavičius pirmasis pasirašė Nepriklausomybės aktą.

Šaulio ir J. Šerno santuokos, o S. Kairių su garsia baltarusių poete Aloyza Paškėvič-Ciotka 1916 m. rudenį išskyrė ankstyva jos mirtis. Atskirai minimos kulinarijos vadovėlio autorė Marijona Pranaitytė-Banaitienė, advokatė Ona Leonaitė-Kairienė, dvi pedagogės – Bronislava Šemytė-Biržiškienė ir filosofijos studijas Ciuricho universitete baigusis Joana Bilevičiūtė-Narutavičienė, J. Šaulio antroji žmona, garsi operos dainininkė Mafalda Salvatini, J. Šerno antroji žmona Vera Fainbergaitė, po vyro mirties Prancūzijoje išleidusi kelis romanus, žinoma fotografė Aleksandra Jurašaitytė-Vailokaitienė.

J. Basanavičius ir S. Kairys vaikų neturėjo. Banaičiai, Dovydaičiai ir Vailokaičiai užaugino po keturis, Narutavičiai, Vileišiai – po penkis, o Smilgevičiai – net šešis vaikus.

Mena kiti užrašai

Nepriklausomybės Akto signatarus mena ir užrašai kapinėse bei užrašyti prisiminimai.

Nusipelnęs mokytojas Vytautas Šulskis knygoje „Paskutiniai žodžiai“ surinko ir užrašė žymių žmonių paskutinius žodžius ar užrašus antkapiuose. Pranas Dovydaitis tremtyje prieš mirtį vienam ukrainiečiui perdavęs tokį laišką tautiečiams: „Pasakyk jiems, kad čia liks tik mano dulkės, o siela ten – Lietuvoje“. Nepriklausomybės akto signataras ir Prezidentas Aleksandras Stulginskis prašė karštą apgaubti trispalve. Jonas Basanavičius paliko tokią epitafiją: „Kada jau mes į dulkes pavirsime, jei lietuviška kalba bus jau tvirta pastojus, jei per mūsų darbų Lietuvos dvasia atsikvošės, – tąsyk mums ir kapuose bus lengviau, smagiau ilsėtis“. 2007 m. spalio 29 d. Rusų kapinėse pašventintas kenotafas okupantų nužudytiems 1918 m. Lietuvos Nepriklausomybės Akto signatarams Kazimierui Bizauskui, Pranui Dovydaičiui ir Vladui Mironui.

Parengta pagal delfi.lt ir kronika.lt

CHIRURGAJAI

PETRAS V. KISIELIUS, MD, FACS
INKSTŲ, PŪSLĖS, PROSTATOS
GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
Tel. 331-221-9004

AUSŲ, NOSIES, GERKLĖS LIGOS

Darius Bliznikas MD SC
Ear, Nose and Throat • Allergy

7110 West 127th st. Ste 210 708-586-2212
Palos Heights IL 60463 www.palosent.com

STUBURO IR SKAUSMO LIGOS

JONAS V. PRUNSKIS, MD
TERRI DALLAS-PRUNSKIS, MD
ir partneriai Illinois Pain and spine Institute
Nugaros, sprando, galvos, sąnarių,
sužeidimų darbovietėje bei kitų vietų
skausmo diagnostikos ir gydymo specialistai.
Itasca
McHenry
Barrington
Libertyville
847-289-8822
1-800-340-PAIN
www.illinoispain.com

DANTŲ GYDYTOJAI**DR. SIMONA ŽILIŪTĖ**

Dantų gydytoja

perėmė dr. Petreikytės kabinetą.
Laukiami ir seni, ir nauji pacientai.
9055 S. Roberts Road,
Hickory Hills, IL

Tel. 708-598-4055

Valandos susitarus

DR. DALIA JODWALIS

Dantų gydytoja

15543 W. 127th St.
Suite 101, Lemont, IL

Tel. 630-243-1010

Valandos susitarus

DR. DAIVA BIDVA

Dantų gydytoja

950 York rd. #110
Hinsdale, IL 60521

Tel. 708-485-2828

AKIŲ LIGOS

ARAS ŽLIOBA, MD
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

LINAS SIDRYS, MD
AKIŲ LIGOS–CHIRURGIJA–AKINIAI
5706 W 111th St.,
Chicago Ridge, IL
Tel. 708-636-6622

DR. ELIGIJUS LELIS
Akių ligos ir chirurgija
1192 Walter St, Lemont, IL 60439
963 N. 129th Infantry Dr. #110
Joliet, IL 60435
Tel. 815-723-1854

VETERINARAI

Dr. Gabriellė Rutkauskaitė,
veterinarė, kalba lietuviškai
Glen Ellyn
Animal Hospital,
21 S. Park Blvd.,
Glen Ellyn, Illinois.
Tel. 630-469-7400

KEPYKLA IR DELIKATESAI

6216 W. Archer Ave., Chicago, IL 60638
Tel. 773-581-8500

- Lietuviška duona ir raguoliai
- Vestuviniai ir įvairūs tortai
- Siunčiame mūsų produktus UPS
- Atidaryta 7 dienas per savaitę
- Aplankykite mūsų svetainę – www.racinebakery.com

LOT Lufthansa SAS FINNAIR KLM

doleris.com
tickets@doleris.com
1-800-514-9989
PIGIAUSI AVIA-BILIETAI Į LIETUVĄ IR EUROPA

REAL ESTATE**FIRST RATE
REAL ESTATE**

**Chicago and
surrounding areas**

Bus: 773-767-2400

Cell: 312-805-4851

Fax: 773-767-9886

E-mail: ausra.padalino@gmail.com

Aušra Kriščiūnaitė Padalino
Sponsoring Broker/savininkė

Kalbame lietuviškai, ispaniškai, angliškai

Patirtis – daugiau nei
35-eri metai

HELP WANTED

Churchill Cabinet Company is seeking cabinet assemblers for pinball machines and arcade games. Entry level to experienced woodworkers. Day shift. Pay based on experience.

Contact **Cathy 847-987-2471**
or cathy@chicago-gaming.com

Churchill Cabinet Company is seeking a CNC router operator. No experience necessary but individuals with setup and/or programming experience of three axis CNC routers would receive commensurate compensation. Day shift.

Contact **Cathy 847-987-2471**
or cathy@chicago-gaming.com

PERKA

**BRANGIAI PERKU
GINTARO DIRBINIUS
IR GINTARO GRYNUOLIUS.**
tel. 708-603-5494

IEŠKO DARBO

**Ieškau darbo prižiūrėti
pagyvenusius žmones.**

Galiu gyventi kartu.

Vairuoju automobilį.

Skambinti tel. 847-281-6659.

WWW.DRAUGAS.ORG

BENDRAUKIME!

www.facebook.com/draugolaikrastis

Skelbimi 773-585-9500

MUTUAL FEDERAL BANK

Namams paskolos, apdraustos sąskaitos

2212 West Cermak Road, Chicago, IL 60608
773-847-7747 * www.mutualfederalbank.com

Patarnaujam Čikagos ir apylinkių lietuviams daugiau kaip 100 metų.

Member
FDIC

**REMKIME
DRAUGO FONDA**

Nuo 1992 metų Draugo fondas padeda išlaikyti mūsų lietuvišką, katalikišką „Draugo“ laikraštį. Prisiminkite Draugo fondą savo testamente. Keletas stambesnių palikimų užtikrins „Draugo“ laikraščio gyvavimą daugelį metų!

www.draugofondas.org

Sudoku Nr. 176

Į tuščius langelius surašykite skaičius nuo 1 iki 9 taip, kad vienodi skaičiai nesikartotų nei eilutėse, nei stulpeliuose, nei 3X3 kvadratuose.

Sudoku atsakymas – trijų skaitmenų pažymėtuose langeliuose suma.

			3	7		8		
1	8	*	2					6
			8			2	3	4
	1				8			
2	3			9			5	8
			6	*			1	
5	2	8			4	*		
9					2		8	5
		6		8	1			

□ + □ + □ = □

5		3			8			
2			6			*	1	
1	6	7		3	4	9		
	3				5			7
7	*							3
9			4	*			2	
		9	7	8		6	3	1
	8				1			9
			3			8		2

□ + □ + □ = □

Lietuvių rašytojų draugijai – 90

Atkelta iš 11 psl.

S. Santvaro vadovaujama LRTD atgaivino grožinės literatūros premijų teikimą. Literatūros premijas, kurias skyrė Lietuvių tremtinių bendruomenės (LTB) Švietimo valdyba, BALF’ui ir Lietuvos Raudonasis Kryžius, gavo tokie rašytojai kaip: B. Brazdžionis, Faustas Kirša, Jurgis Jankus – LTB Švietimo valdybos premija, Alfonsas Nyka-Niliūnas, Vincas Ramonas ir Nelė Mazalaitė – BALF’o premija, K. Bradūnas, Pulgis Andriūsis ir Julius Kaupas – Lietuvos Raudonojo Kryžiaus premija.

Atsikūrusi LRTD rengė literatūros popietes, vakarus ir minėjimus, o jos valdybos nariai noriai dalyvavo lietuviškų DP stovyklų organizuojamose literatūrinėse šventėse. 1948 m. Rebdorfo stovykloje, prie Eichstätto, įvyko pirmasis tremtyje Lietuvių moterų rašytojų literatūros vakaras, kurį surengė vietos skaučių tuntas „Vilnelės”.

Pirmajame lietuvių moterų rašytojų literatūros vakare dalyvavo: Juzė Augustaitytė-Vaičiulienė, O. B. Audronė Balčiūnienė, N. Mazalaitė-Kruminienė, Kotryna Grigaitytė-Graudušienė, Petronėlė Orintaitė-Janutienė, Magdalena Mykolaitytė, Vlada Proščiūnaitė, Karolė Pažėraitė ir Gražina Tulauskaitė.

LRTD rūpinosi ne tik lietuvių literatūros leidyba ir platinimu, literatūros švenčių organizavimu, premijų įteikimu, bet ir buitinais savo narių reikalais: pašalpomis, darbo liudijimais ir t. t. Štai LRTD pirmininko S. Santvaro 1946 m. spalio 23 d. laiške Lietuvos Raudonojo Kryžiaus pirmininkui prašoma džiova sergantiems draugijos nariams Antanui Rimydžiui ir Juozui Kruminui pasiūsti šiltų drabužių ir maisto.

Pirmojo lietuvių moterų rašytojų vakaro tremtyje Rebdorfe, Vokietijoje, dalyvė. J. Gaidžio nuotr.

Antrojo visuotinio LRTD suvažiavimo, vykusio 1947 m. liepos 11–12 d. Augsburgėje, dalyviai išrinko ir paskelbė Draugijos garbės narius: Vinčą Krėvę, Vilhelmą Storostą-Vydūną, Mykolą Vaitkų ir Juozą Vilkutaitį-Keturakį. Atsakydamas į sveikinimą, Vydūnas 1974 m. rugpjūčio 28 d. rašė: „... sakau širdingą Atiū. Tik skaitant, dėl ko tai padaryta, rodosi, kad jau perdaug – apie mano veiklą pasakyta. Ir belieka man, kiek tik dar įstengiu, toliau pasidaryti, šep ir nors kaip pagrįstiau šį man pareikštą pagerbimą.”

1948–1949 m. prasidėjus emigracijai į Šiaurės Ameriką, Pietų Ameriką ir Australiją, LRTD stengėsi padėti savo nariams gauti iškviatumus, dar vadinamus *affidavitais* (ang. affidavit). Tuo tikslu Draugija užmezgė ryšį su Susivienijimu Lietuvių Amerikoje (SLA) ir Argentinoje gyvenusiu rašytoju Juozu Kėkštu.

Bus daugiau

Parengta pagal LNB virtualios parodos „Lietuvių rašytojų draugija: septynių dešimtmečių istorija” medžiagą. Parodos partneris – Lietuvių lituanistikos tyrimo centras.

SUBSCRIBE
 Receive **BOTH!**
ONE YEAR DRAUGAS NEWS
 12 ISSUES
LITHUANIAN HERITAGE
 6 ISSUES
\$45 mailed
\$30 internet only

DRAUGAS NEWS
 LITHUANIAN WORLD WIDE NEWS IN ENGLISH

My Paper – My Friend
 My link to LITHUANIA!
 www.draugas.org/news

LITHUANIAN HERITAGE
 MAGAZINE IN ENGLISH
 A supplement mailed separately

ATLANTIC Express Corp.

SIUNTINIAI Į VISĄ EUROPOS SAJUNGĄ

Ukraina, Baltarusija, Moldova, Rusija

Greičiausi pristatymo terminai
 Kiekviena dėžė nemokamai apdrausta \$100

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkraustymą

Sluostinių paėmimas iš namų

Asmeninės siuntos
708-907-3000

Sekite savo siuntas:
 AtlanticExpressCorp.com/tracking

Centrinio ofiso adresas
 8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455

Siuntinių Priėmimo Vietos

- Atlantic Express Centrinis Ofisas**
 8801 S. 78th Ave. Bridgeview, IL 60455
 Tel: 708-907-3000
- Rūta**
 6551 South Cass Ave Westmont, IL 60559
 Tel: 630-964-7882
- Eurus Deli**
 22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137
 Tel: 630-469-4290
- Biomed**
 360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060
 Tel: 847-566-6676
- Royal Petal**
 188 E. Wend St. Lemont, IL 60439
 Tel: 630-257-0339
- Excel Insurance**
 5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641
 Tel: 773-777-4700
- Romanian American Network**
 6201 W. Howard St. B3 Niles, IL 60714
 Tel: 847-897-6710
- Granitex**
 704 N. Larch Ave. Elmhurst, IL 60126
 Tel: 630-888-1838
- Harvest Fresh (Vit. Booth)**
 100 E. Rand Rd. Arlington Hights, IL 60004
 Tel: 224-625-0331
- Real Exteriors**
 3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176
 Tel: 847-671-1155
- Lithuanian Plaza**
 9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465
 Tel: 708-599-9866
- Galos Caves**
 6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634
 Tel: 773-283-7701
- Kunigalkščių Užėja**
 6312 S. Harlem Ave, Summit, IL 60501
 Tel: 708-594-5622
- Biomed 2**
 4548 N. Harlem Ave. Harwood Heights, IL 60706
 Tel: 773-656-2430
- Kalyra**
 338 S. Rohlwing Rd. Palatine, IL 60074
 Tel: 847-776-7766
- Continental USA**
 2207 W Chicago Ave, Chicago, IL 60622
 Tel: 773-489-9770
- Ina Stankevičienė**
 Adresas: 2711 W. 71st Street Chicago, IL 60629
 Tel: 773-476-9999

Kitokių minčių spiečiai

Meškis Hugo
apžvalgininkas Lietuvos,
žemės rutulio ir Visatos

FRONTAS. Stebime, kas dedasi prieš mūsų virtuvės langą. Mūsų lėsykloje prasidėjo naujausias pasaulinis karas. Kelintas? Mes jau pavargome skaičiuoti. Ramiausiai po saulėgrąžėlę nešiojančias didžiasias zylutes užpuolė žvirblių kariauna. Visas krūmas pakilo į mūšį. Oi, ojojoojojoojojoojoj, pagalvojome, kas čia bus. Ir valgykla gali griūti nuo tokios armijos, ir kitiems jos lankytojams gali būt riesta. Tačiau paaiškėjo, kad žvirblėliai ne kareiviai, o kareivos. Pulti užpuolė, tik ką daryti su saulėgrąžomis, visiškai nenučiuokia. Kūičias, pūičias, kapstinėjasi. Grobis krenta šiam kare ant žemės. O ant jos kuoduotosios zylutės ramiai sau karo aukas nukritusias renka, karo laimėtojais stebisi neatsistebi. Sunku suprasti karų prasmes: vieni su antrais kariauja, tretie pergalės

skina. Saulėgrąžos baigsis ir sugrįš į lėsyklą taika su ramybe. Kol vėl neatnešime keleto saujų. Ikiki, neišsivelkite į karą, nebūtinai laimėsite, o teisia tik pralaimėtojus.

VARDYNOS. Anądien buvo Žibutės vardadienis. O jei kokia nors mergaitė iš tiesų taip krikštyta? Mūsų močiutės karvės vardas buvo toks. Kažkokia painiava. Čia kaip šunį Hugo pavadintum. Negi karvėms negana būti Margutėmis, Žalutėmis, Riestaragėmis, Ilgaragėmis? Panūdo būti Ijone-lomis, Santomis, Islomis, Žibutėmis, Dezdemonomis. Kaip ir šunims neužtenka vadintis Meškiais, Kudliais, Tuzikais. Duok jiems ką nors iš literatūros klasikos. Net katinai šiais laikais ne Rainiukai ir ne Murkliai. Vienas Zomšu-Zošu pasivadino, kitas – Burbundiuku, trečias katinas kaip katinas, Pūkis, bet reikalauja būti šaukiamas madingiau Pūkislovu. Visa laimė, kad žmonės nė kiek ne mažiau šiuolaikiški, tokiais naujais vardais vaikus vadina, kad su gyvūnais dar negreit sumaišysis. Jei išgirsite Lietuvos daugiabučio kieme šaukiant „Evoleta! Orlina! Ūka! Vinoda! Nabelija! Džema! Atomai! Ranvyrai! Donkarlai! Altajau! Vaidriau!

Nafi!“, žinokite, tėvai vaikus šaukia namo, o ne kokį nuklydusį gyvūnėlį.

RADINIAI. Gal kas rytą lygiai prieš dvi savaitesėjote Vilniaus miesto Kėdainių gatve? Ne? Ir be reikalo. Silkių primėtyta buvo. Prisirinkome pilną terbą, kišenes prisigrūdome. Dėkojome balsu nežinomam geradariui, džiaugėmės dovanomis ir raitėmės iš juoko. Kur girdėta, kad silkės Kėdainių gatvėje voliotųsi? Tai jau tikrai šis miestas ne sūdytais žuveliokais garsina šalį. Visiškai nekeista tokioje gatvėje rasti agurkų. Arba pomidorų padažo. Arba cukraus. Arba trąšų. Matyt, tas silkes žioplas žvejas nešė kiek toliau. Už dviejų šimtų žingsnių – Klaipėdos gatvė, dar už šimto – Palangos. Sakom, gal ir paleist ten, kur jos labiau derėtų? Nutempėm, mėtėm silkės į dešinę, silkis – kairę. Klaipėdos gatvėje mažiau – ten pusnys mažiau druska pabarstytas, prie Palangos, kaip ir visada, – sūriau. Palinkėjome gero vėjo ir grįžome švilpaudami. Tuščios kišenos mums irgi garsiai pritarė. O kulniuodami Trakų gatve vylėmės, gal rasime kibinų primėtytų, jei lietuviškų miestelių gatvės nusprendė jas garsinančiomis gėrybėmis pasipuikuoti ir svečius apdalinėti. Bet čia jau, matyt, ankstyvesni praeiviai viską susirinko. Radome tik vieną prakastą bandelę. Ne kas. Taigi taigi, ankstyva varna snapą krapštinėja, vėlyva – akis.

EUROVIZIJA. Kažkodėl mums nesiseka laimėti europinės dainų dainelės? Tiesą pasakius, ne kažkodėl. Visi kaltina dainininkus. O mūsų dainorėliai normaliai puikūs. Ir dainų daugybė puikiai normaliausia. Tūlas pilietis paklaustų: „tai kame šaknys?“ Tūliems piliečiams tiesos pirštai baksnoja tiesiai į akis: ne lakštingalės su lakštingalais kalti. Ne muzikantams trūksta muzikalumo, trūkumas atrankos komisijai – ne to kalibro. Per mažo. Patranka šaudo į žvirblius, nors varnų aplink daug daugiau. Neatskiria, kurios savos kūrybos dainos gali tapti liaudies, o kurios – vien savo sultyse verdančio mūsiško muzikos elito šlageriais. Eurovidenijos išvakarėse būtini atrankos konkursai atrankos komisijai atrinkti. Kitaip niekada nepamatysime šviesos Opusų mūzos tunelio gale. Šviesa nėra tamsa. Tamsa nėra šviesa. Bet. Be tamsos nėra šviesos. Kai komisijoje atsidurs ne tik ikonų stiliagos, o tikrieji klausytojai, mes pradėsime laimėti. Technikai. Santehnikai. Siuvėjos. Kirpėjai. Suvirintojai. Virintojai. Virėjos. Analytikai. Lytikai. Vievėsiai. Miegapelės. Pelėdos. Lėdos. Visi, kurie niūniuoja patinkančias dainas.

STALAS. Gera nuotaika valgyti nepraso, o bloga visada alkana. Tačiau šiais laikais sunku su tais patiekalais įtikti. Vienas mėgsta tarkuotų bulvių cepelinus su mėsa, kitas būtinai, pasakys, kad nieko panašaus, nes jei

Nauji dirigentės užmojai

Mirga Gražinytė-Tyla.

Philipp-Zinniker nuotr.

Mirga Gražinytė-Tyla audrą muzikos pasaulyje sukėlė 2016 m., kai buvo paskirta Birmingham miesto simfoninio orkestro pagrindine dirigente. Simfoninių orkestrų dirigentai dažniausiai būna vyrai. O štai Anglijos orkestro vadovavimą perėmė jauna moteris, ir ne anglė, o lietuvė. Šis paskyrimas atkreipė klasikines muzikos pasaulio dėmesį. M. Gražinytės-Tylos dirigavimas Birmingham miesto simfoninio orkestro sulaukė teigiamo įvertinimo, tiek iš klausytojų, tiek iš pačių orkestro muzikantų. „Deutsche Grammophon“ išleido kelias šio orkestro įrašų plokšteles, diriguojant M. Gražinytei-Tylai. Viena iš jų – kelių Mieczyslaw Weinberg simfonijų įrašų – 2020 m. „Gramophone“ žurnalo buvo paskelbta geriausia tų metų klasikines muzikos plokštele. Tačiau 2021 m. dirigentė pranešė, kad ji pasitraukia iš Birmingham orkestro vadovės pareigų. Jos kadencija baigiasi 2022 m. pavasarį. To sprendimo priežastys gali būti asmeninės – dirigentė gyvena Austrijoje, Salzburge su vyru augina du vaikus ir laukiasi trečio. Šeimyninio gyvenimo suderinimas su vadovavimu orkestrui, ir dar kitoje valstybėje, nėra lengvas uždavinys.

Tačiau iš dirigavimo M. Gražinytė-Tyla nesitraukia. „New York Times“ korespondentas Joshua Barone vasario 6 d. laidoje aprašo dirigentės muzikinę veiklą pastaruosiu metu. 2021 m. lapkričio mėnesį ji dirigavo Birmingham miesto simfoniniam orkestrui, kuris kartu su solistais atliko Leos Janaček operos „The Cunning Little Vixen“ („Laputės gudruolės nuotykių“) koncertinį variantą. O šiuo metu, sausio 30–vasario 15 d., M. Gražinytė-Tyla diriguoja šios operos pastatymui Miunchene, Bavarijos valstybinėje operoje. Diriguoti operoms nėra nauja M. Gražinytei-Tylai. Savo karjeros pradžioje ji dirigavo operų pastatymams Vokietijoje, Austrijoje, Šveicarijoje. Kaip rašoma korespondento Barone straipsnyje, dirigentė nori pasirinkti muzikinius projektus ir jiems atiduoti visą savo talentą ir energiją, o ne bandyti aprėpti platų repertuarą, su juo greitai susipažinti ir jį skubiai atlikti. Pasak vieno Birmingham simfoninio orkestro muzikantų, dirigentė taip buvo išgvildenusi Janaček operos detales, kad, susirgus solistams, pati būtų galėjusi išdainuoti visas operos partijas. Operos pastatymo Miunchene režisierius Barrie Kosky pasidžiaugė, kad dirigentė kreipė ypatingą dėmesį į veikalo turinį, žodžius. Anot jo, M. Gražinytė-Tyla kvėpuoja operos tekstu ir kompozitoriaus Janaček muzika, suprasdama, kaip tekstas iššaukia muziką.

Savo straipsnyje Barone gvildena klausimą, ar M. Gražinytei-Tylai bus pasiūlyta vadovauti kitam simfoniniam orkestrui. Tačiau dirigentė šiuo metu tokio pasiūlymo, atrodo, netrokšta. Ji labiau linkusi būti laisvai samdoma įvairių orkestrų, o ne vadovauti vienam iš jų. Jos ateities planai dar neaiškūs, nors vasarą ji žada diriguoti „Laputės gudruolės nuotykiams“ Miuncheno operos festivalyje.

Paruošė Rimas Černius

mėgti, tik iš virtų bulvių. Trečias nei pirmų, nei antrų didžkukulių nemėgsta. Su mėsa visai kas kita. Bet. Tegu pabando kas iš virtuvės atnešti per mažą. Tokių didžkukulių nebūna, tai – tik mažkukuliai. Ketvirtas miršta be sriubos, duok jam pasrėbti. Penktas į tokius patiekalus net nepažiūrėtų. Duok jam traškiai iščirškintą drūtą ešerį su keptu burokėlių salotomis! Šeštas pasisotins ir dubeniu žolelių su sūrio luiteliais ir riešutėliais. Septintam būtinai prireiks sraigčių, o gal net varlių. Atrodė, kad visko pas mus Lietuvoje yra.

Bet. Paaaiškėjo, kad ne. Atskriejo Centrinės mūsų valdžios iš Briuselio pranešimas į Vilnių, kad leista iš Azijos, Afrikos ir Pietų Amerikos į Europą importuoti skėrius žmonių maistui. Bus kepami ant iešmo ir keptuvėse, verdami, iš jų desertai žadami. Štai, taip. Vienas mūsų pažįstamas, vardu Sraigaudas, susigraudino. Jis net musės nėra prarijęs, besimaudančios jį barščiuose. Ištraukęs, paklausia, ar nenušvilo, papučia, jei nudegus ir paleidžia laisvėn. O čia, mat, milijonai skėrių bus paklojama. Ir dėl ko? Vien dėl pilvo.

AMŽINYBĖN IŠKELIAVUS. ŽEMĖJ PALIKAU GYVA.
SU LIETUVIŠKU ŠOKIU. SU LIETUVIŠKA DAINA.– B. Brazdžionis
35-METŲ MIRTIES SUKAKTIS

A † A ONA RAZUTIENĖ
1908–1987

Prisimename mokyt. ONĄ RAZUTIENĘ, kuri mirė 1987 m. vasario 28 d.,
bediriguodama jaunimo chorui.

Minint 35 metų mirties sukaktį, velionės brangiam atminimui
šv. Mišios už jos sielą bus aukojamos vasario 27 d., sekmadienį, 11 val. r.
Los Angeles lietuvių Šv. Kazimiero parapijoje.

A. a. mokyt. Onos Razutienės prieš 73 m. įsteigtas jaunimo ansamblis
LB „Spindulys“, su meile jos išaugintas ir globotas, toliau vadovaujasi velionės
entuziazmu bei užsidegimu, garsindamas Lietuvos vardą
tarp svetimtaučių lietuviškomis dainomis ir šokiais.

Maloniai prašome visus prisiminti ją savo maldose:
– už didelę širdį lietuvių jaunimui,
– už lietuviško žodžio, šokio ir dainos skiepijimą,
– už įdėtą darbą prižiūrint lietuvišką atžalyną,
– už pasišventimą virš įsipareigojimo.

**Los Angeles jaunimo ansamblis LB „Spindulys“,
Šv. Kazimiero lituanistinė mokykla ir šeima**

A † A
DANA VINTARAITĖ
MACIEJAUSKIENĖ

Mirė š. m. vasario 8 d., sulaukusi 97 metų.
Gimė 1924 m. lapkričio 4 d. Panevėžyje. Gyveno Kaune.
Į JAV atvyko 1950 m. ir ilgai gyveno Marquette Parko rajone,
vėliau persikėlė į Orland Park, IL.

Giliai nuliūdę liko: duktė Audronė su vyru Linu Peškiu, anū-
kas Paulius su žmona Karen ir proanūkas Logan, anūkas Markus
su žmona Samantha; duktė Ramunė su vyru Michael Waters, anū-
kė Jessica su vyru David Salvatore, anūkas Christopher Waters su
Amy Donaghue ir anūkas Nicholas Waters.

Velionė buvo a. a. Adomo Maciejausko žmona.
Atsisveikinimas ir laidotuvės bus privačios.

Nuliūdusi šeima

A † A
ANTANAS VALAVIČIUS

Mirė š. m. sausio 28 d. Čikagoje, IL, su-
laukęs 97 metų.

Gimė 1924 m. kovo 3 d. Udralių kaime, Mo-
sėdžio seniūnijoje, Skuodo rajone.

Nuliūdę liko: žmona Viktorija, giminės
Lietuvoje bei draugai Amerikoje.

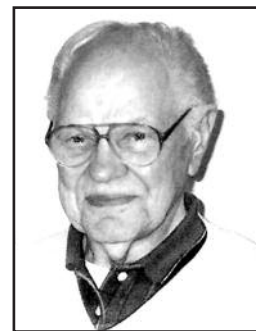
Velionis su žmona buvo dosnūs lietuvių
visuomenės nariai, Švč. Mergelės Marijos Gi-
mimo parapijos (Marquette Parke) nariai.
Antanas buvo „Lietuvos vaikų vilties“ ko-
miteto ilgametis ir vienintelis išdininkas,
daugelio organizacijų, kultūrinių renginių bei spausdinto žodžio
nuolatinis rėmėjas Amerikoje ir Lietuvoje, ištikimas „Seklyčios“
trečiadienio popiečių dalyvis, JAV Lietuvių Bendruomenės narys
ir paslaugus įvairių darbų vykdytojas.

A. a. Antanas bus pašarvotas pirmadienį, vasario 14 d. nuo 10
val. ryto Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje, kurioje 11 val.
ryto bus aukojamos šv. Mišios už jo sielą. Po šv. Mišių velionis bus
palaidotas Šv. Kazimiero kapinėse.

Nuoširdžiai kviečiame draugus ir pažįstamus dalyvauti a. a.
Antano laidotuvėse.

Nuliūdusi žmona ir draugai

Laidot. direkt. – Donald M. Petkus 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

A † A
DANUTĖ MILŪNIENĖ
DABULEVIČIŪTĖ

Mirė 2022 m. sausio 28 d., sulaukusi 93 me-
tų.

Gimė 1928 m. birželio 11 d.

Gyveno Lisle, IL, anksčiau Madison, WI,
Downers Grove ir Cicero, IL.

Nuliūdę liko: sūnus Vytenis su žmona Kris-
tina; anūkė Viktorija su vyru Eric; proanūkai Ka-
meron ir Kristofer; sūnus Rimas su žmona
Nina; anūkai – Deanna su vyru Daniel ir Anta-
nas; dukterėčia Danutė Tuljak su šeima; sūnė-
nas Vytautas Januškis su žmona Dalia ir šeima;
Dabulevičių šeima Lietuvoje, kiti giminės ir artimi draugai.

Atsisveikinimas vyks vasario 26 d., šeštadienį, 9 val. ryto Palaimin-
tojo Jurgio Matulaičio misijoje, Lemont, IL. Šv. Mišios bus aukojamos
10 val. ryto. Po šv. Mišių mama bus palaidota Šv. Kazimiero kapinėse.

Vietoje gėlių prašome aukoti Pasaulio lietuvių centrui – Lithua-
nian World Center, 14911 127th Street, Lemont, IL 60439.

Nuoširdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvau-
ti šiose laidotuvėse ir prisiminti mūsų mielą mamą savo maldose.

Nuliūdusi šeima

Laidot. direkt. – Donald M. Petkus 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

A † A
ANTANAS VALAVIČIUS

Žmogus tada yra didis, kai pasilenkia padėti mažam
vaikui. Antanas Valavičius buvo išskirtinis didvyris.

*Kęstutis, Toni, Matas ir Teresa Pocius
Algis ir Bronė Steikūnas
Ramutė Steikūnaitė-Bergstrom*

Žymenį

„Geriausios laidojimo paslaugos“

Southtown suteikė

Palos-Gaidas
FUNERAL HOME

11028 S. Southwest Hwy. Palos Hills, Illinois
(708) 974-4410 www.palosgaidasfh.com

PETKUS & SON
FUNERAL DIRECTORS

SUMMIT, 7300 W. ARCHER AVE.

CICERO, 5940 W. 35 ST.

LEMONT, 12401 S. ARCHER AVE. (& DERBY RD.)

NATIONWIDE TOLL FREE (nemokamas)

Tel. 1-800-994-7600

www.petkusfuneralhomes.com

JAV Lietuvių Bendruomenės Marquette Parko apylinkės valdyba kviečia visus į Nepriklausomybės švenčių – Vasario 16-osios ir Kovo 11-osios – minėjimą, kuris įvyks **vasario 13 d., sekmadienį, po 11 val. ryto šv. Mišių Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijos salėje.**

Vasario 16 d. 12 val. p. p. Lemonto miestelyje, 418 Main Street, bus keliama Lietuvos valstybės vėliava. Visus dalyvauti kviečia JAV Lietuvių Bendruomenės Lemonto apylinkės valdyba.

Vasario 20 d., sekmadienį, po 11 val. šv. Mišių, Pasaulio lietuvių centre, Banio pokylių salėje, minėsime Lietuvos valstybės atkūrimo dieną. Kviečia JAV LB Lemonto apylinkės valdyba.

Kovo 6 d., sekmadienį, skautai kviečia į tradicinę Kaziuko mugę Pasaulio lietuvių centre Lemonte. Šv. Mišios – 9 val. ryto (jas aukos t. Lukas Laniauskas SJ), mugės atidarymas – 10 val. ryto. Visi laukiami!

Pal. J. Matulaičio misijoje per Užgavėnes ir šiemet bus kepami blynai, bet – išsinešimui į namus. **Seselės keps blynus kovo 1 d., antradienį, 4:30 val. p. p. – 6:30 val. v.**

Užsisakyti reikia iš anksto tel. **630-257-5613** arba:

www.matulaitismission.com.

Rariojo Vanderyno Rajono

KAZIUKO MUGĖ

Sekmadieni, kovo 13d. 2022m.

Šv. Kazimiero parapijos kieme
Suma 11:00 v.r. - skautai dalyvauja su uniformom
Mugės atidarymas po sumos.

Valgiai! Skautų rankdarbiai ir prekės! Žaidimai!

Edmundas Paulius, gyvenantis Willowbrook, IL, ir **Algis Mickūnas**, gyvenantis Athens, OH, dar metams pratęsė *garbės prenumeratą*.

Nuoširdžiai dėkojame už spausdinto žodžio išsaugojimą išėvijoje.

Namams pirkti paskolos duodamos mažais mėnesiniais įmokėjimais ir prieinamais nuošimčiais. Kreipkitės į

Mutual Federal Bank,
2212 West Cermak Road.
Tel. (773) 847-7747

Advokatas

VYTENIS LIETUVNINKAS

4536 W. 63 St., Chicago, IL 60629
(Skersai gatvę nuo „Draugo“)

Tel. 773-284-0100 • info@midwaylegal.com

Paslaugos: Nekilnojamas turtas • Testamentai ir palikimai • Verslo reikalai • Bendri teisės reikalai

draugokalendarius.org

Švenčiant Lietuvos nepriklausomybės 104 metų sukaktį,

Amerikos Lietuvių Taryba sveikina ir kviečia visus geros valios lietuvius jungtis į bendrą darbą stiprinant sunkiai iškovotą Lietuvos nepriklausomybę, tvirtinant vienybės ryšius tarpusavyje bei su broliais ir seserimis Lietuvoje, kuriant Tautos valstybingumą ant doros, sąžiningumo ir didžiadvasiškos aukos pamatų.

AMERIKOS LIETUVIŲ TARYBA

LITHUANIAN AMERICAN COUNCIL
4545 W 63RD STREET • CHICAGO, IL 60629

JAV INSURANCE AND FINANCIAL
708-433-7777

Automobilių
Namų
Gyvybės,
Biznio,
DRAUDIMAI

**Draudžiame
IL, IN,
FL ir MI
valstijose**

**Notarinės
paslaugos -
NEMOKAMAI**

Vilma
Virginija

7667 W. 95th St., Suite 207
Hickory Hills, IL 60457
www.javinsuranceandfinancial.com

IEŠKAI GERAI APMOKAMO DARBO?

PRISIJUNK PRIE MŪŠŲ KOMANDOS!

Į DARBINAME

STATYBOS SPECIALISTUS IR DARBŲ VADOVUS

MOBILIOJO RYŠIO BOKŠTŲ ĮRENGIMO SRITYJE
SU PATIRTIMI IR BE

Susisiek su mumis jau dabar:
El. paštu: CAREER@TCELLC.NET
arba tel.: 312-802-3378
WWW.TCELLC.NET

TCE TOWER COMMUNICATIONS EXPERT

Keliauk po JAV ir užsidirbk \$55,000-\$150,000 per metus! *Plus dieningai, viršvalandžiai, apgyvendinimas, sveikatos draudimas, apmokamos atostogos

Reikalavimai: dirbti išvykus 2-6 sav., bent minimali anglų kalba

CALIFORNIA LITHUANIAN CREDIT UNION

1 YR - 0.75% APY*
2 YR - 1.00% APY*

*APY - ANNUAL PERCENTAGE YIELD

MOBILE BANKING | INTERNATIONAL WIRES
CREDIT/DEBIT CARDS | SAVINGS | CHECKING

310.828.7095 | info@clcu.org
www.clcu.org

NCUA

Tapkite **DRAUGO** skaitytojais